Пам'ятайте про Україну!

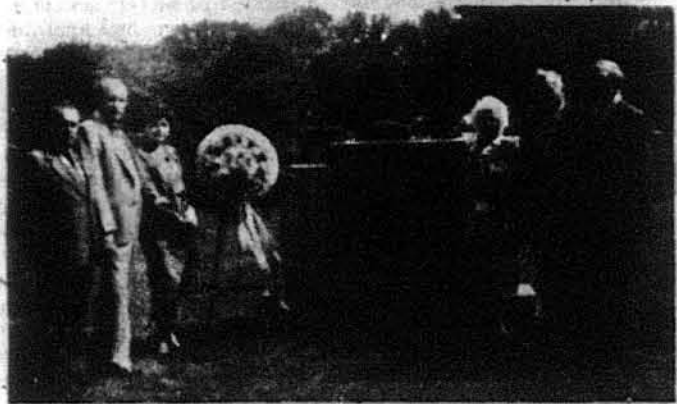
СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація
"Svoboda", 30 Montgomery St
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0407
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 123. ДЖЕРЗІ СИТІ - НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 2-го ЛИПНЯ 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JULY 2, 1982 No. 123. VOL. LXXXIX.

ЕКЗЕКУТИВНІ УРЯДОВЦІ ТА ПРАЦІВНИКИ УНС І „СВОБОДИ" ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ РОМАНА СЛОБОДЯНА

Екзекутивні урядовці УНС і члени родини сл. п. Романа Слободяна під час покладення вінка на його могилі в 40-ий день його смерти 30-го червня 1982. На фото біля могили (зліва): головний секретар Володимир Сохан, головний предсідник д-р Іван Флис та головний касир пані Уляна Дячук, а по другому боці біля могили дочка Покійного пані Галина з мужем Мироном Сидоровичем та син Покійного, колишній довголітній управитель Союзівки, Данило Слободян. Молодший син Покійного, Григорій, не міг взяти участи в цій жалобній відправі і зустрічі.

Джерзі Сіті. — Участю у заупокійній св. Літургії і панахиді в місцевій церкві та вінком живих квітів і тихою молитвою на могилі, затруднені в Головній Канцелярії екзекутивні урядовці Українського Народного Союзу та деякі з працівників УНС і „Свободи", разом із сином, дочкою і зятем Романа Слободяна, вшанували світлу пам'ять цього довголітнього головного „залізного" касира УНС у 40-ий день його смерти в середу, 30-го червня 1982.

Св. Літургію і панахиду у місцевій церкві свв. Петра і Павла її парох о. Іван Височанський в год. 8-ій рано та в приявності головного предсідника д-ра Івана Флиса, головного касира пані Уляни Дячук та головного секретаря Володимира Сохана, редактора-емерита Антона Драгана та кількох працівників Головної Канцелярії УНС і в-ва „Свобода", як також дочки Покійного пані Галини з мужем Мироном Сидоровичем, і сина Данила.

Після відправи в церкві головні екзекутивні урядовці, разом з членами родини Покійного, відвідали його могилу на Вічнозеленому цвинтарі в Елизабеті, Н.Дж., та поклали на ній вінок квітів і змовили молитву. Тлінні останки св. п. Романа Слободяна спочили в могилі біля його померлої раніше дружини Анни в безпосередньому сусідстві могили його довголітнього співпрацівника і друга св. п. д-ра Луки Мишуги, на могилі якого стоїть пам'ятник проєкту Олександра Архипенка, один з останніх творів цього світової слави українського мистця.

Після відправ у церкві та жалобної церемонії на цвинтарі, головні екзекутивні урядовці УНС із членами родини св.п. Романа Слободяна на спільному полуденку згадували повний труду, завзяття та непромінного досягнень життьовий шлях Покійного і його великі заслуги для українського народу і української громади в Америці, зокрема для Українського Народного Союзу, що становив зміст життя і труду Покійного.

Як відомо, св. п. Роман Слободян помер 20-го травня цього 1982-го року, отже на кілька днів перед 30-ою Конвенцією УНС, що почалася в понеділок, 24-го травня, і відбулася протягом того тижня в Рочестері.

Св. п. Роман Слободян, який приїхав до Америки 20-літнім юнаком в 1909 році і вже того самого року вписався в члени УНС, в 1917 році був обраний на головного радного УНС, а три роки пізніше, в 1920-му році, коли в касі УНСоюзу було ще тільки 586,317.98 долярів, був обраний на головного фінансового секретаря — головного касира. На цьому пості він працював аж до свого відходу на емеритуру в 1966 -му році, коли в тій же касі УНС було вже 33,985,454.97 долярів.

Черговий осяг УМ в Ню Йорку

Ню Йорк, Н. И. — Тому п'ять і півроку, коли тут створено Український Музей (УМ), Департамент освіти в стейтовому Уряді надав йому тимчасовий чартер. Звичайно, цього роду процедуру переходять усі новостворені установи. Заки нададуть привілей постійного чартеру установі, Уряд перевіряє тривкість її існування, рівень її програми, та як вона вив'язується із ролі, для якої її створено.

Після свого трирічного існування УМ розпочав заходи за встановлення постійного чартеру. Цією справою займався адвокат Юрій Волинець, правний дорадник Музею, який підготовив відповідну аплікацію та їздив до Олбані, щоб предп'явити документацію про діяльність Музею. У відповідь — Департамент освіти прислав свого інспектора, завданням якого було перевірити на місці — в якому стані знаходиться Музей, які перспективи його розвитку та його плянування на майбутнє. Як можна було довідатися із деяких натяків — звіт інспектора був дуже прихильний до Музею.

У п'ятницю, 24-го червня ц.р. Департамент освіти телефонічно повідомив Управу Українського Музею про надання йому постійного чартеру.

Новий постійний чартер — це черговий осяг Українського Музею у Ню Йорку.

У наступному числі Українського Тижневика:

In the July 4 issue of The Ukrainian Weekly:

- Senate passes resolutions on Shukhevych, Badzio and the Ukrainian Helsinki Group.
- Two imprisoned Ukrainian dissidents get additional sentences.
- New violence in Poland.
- Why are UNA executives "supreme"?
- Letters to the editor: Allan A. Ryan, head of the OSI.
- PLUS our regular features.

READ THE UKRAINIAN WEEKLY

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК

ГІНКЛІ КАЖЕ, ЩО ВІН „ДОПОМІГ" РЕҐЕНОВІ

Вашінгтон. — Визнаний недавно невинним, через психічну хворобу за спробу вбивства президента Роналда Реґена Джан Гінклі, дав перше інтерв'ю кореспондентові газети „Вашінгтон Пост" Лорі Кирнан, в якому він ствердже, що „допоміг" своїм вчинком популяризувати ім'я Президента.

Згадана кореспондентка телефонічно розмовляла з Гінклі на протязі одної години. В цьому незвичному інтерв'ю він висловлював здивування висновком рішення лави присяжних, бо думав, що вони (лава присяжних) не витримають тиску з усіх сторін і визнають його винним. „Я навіть приготовив слово на чотири сторінки друку, — заявив Гінклі кореспондентові, — яке збирався прочитати на суді після винесення вироку. Мені цілком не жаль Реґена і МекКарті (поліцист, поранений під час замаху), але нічого не знаю про якогось Делеганті. Своїми пострілами я дуже допоміг Президентові. Після того, як він був поранений, його популярність зросла на 20 відсотків".

Єдиною людиною, якій Гінклі висловив співчуття, є пресовий секретар Білого Дому Джеймс Брейді, що залишився після пострілів замаховця на все життя інвалідом. „Коли я побачив, що Брейді лежить на землі з простріленою головою, — заявив Гінклі, — я потрактував його як манекена, а не людину, і в мене не було до нього жадного співчуття. Але тепер, коли я довідався, про його страждання і інвалідність, я відчуваю великий жаль за цей свій вчинок. Брейді лише був випадковою жертвою, бо знаходився у невідповідному місці у хвилину стріляння".

Торкаючись перебігу його процесу, Брейді підкреслив, що він хотів зізнавати, але адвокати не давали йому такої змоги. Відповідаю чи на запитання кореспондента, Гінклі зазначив, що він дійсно не був при повній психічній свідомості, коли виконував атентат на президента Реґена. „Я тільки хотів звернути на себе увагу тих, яких я найбільше любив — своїх батьків і Джоді Фостер, молодої телевізійної актриси. Хотілося, щоб хтось і мене любив на цьому світі".

На питання, чи він вважає себе психічно здоровою людиною, Гінклі відповів, що не може з певністю відповісти на таке дуже скомпліковане питання, бо це, мовляв, справа фахівців. Якщо, однак, лікарі ствердять, — сказав Гінклі, — що він хворий „тоді я не настоюватиму на негайному звільненні зі шпиталю, але коли визнають здоровим, я поїду додому, не зважаючи на те, чи подобається це комусь, чи ні", — заявив в кінці інтерв'ю Гінклі.

Нові арешти у Польщі

Варшава, Польща. — Польська поліція подала до загального відома, що у Вроцлаві заарештовано 257 поляків у зв'язку із демонстраціями тисяч робітників, які хотіли покласти вінок біля пропам'ятної таблиці „Солідарности".

Це є найбільше число арештованих одного дня у Польщі від 3-го травня, коли відбулися демонстрації у Варшаві та всіх більших містах Польщі. Арештування прийшли в слід за інцидентами поміж поліцією та демонстрантами у Познані. Все це викликало атаку проурядової польської преси на „Солідарність" та її провідників. У тому самому часі особистий посланець Папи Івана Павла II, архиепископ Люїджі Поджджі закінчив свою двотижневу гостину в Польщі для приготування евентуальної поїздки Папи літом цього року. Відвідини Папи у Польщі з приводу святкувань 60-річчя Чорної Мадонни у Ченстохові стоять ще під знаком запиту. Комуністичний польський уряд не знає, що вирішити, а Католицька Церква підкреслює, що приїзд Папи Івана Павла II є лише тоді можливий, коли буде повний спокій.

ПИСЬМЕННИК І ЖУРНАЛІСТ ПЕТРО БАЛЕЙ ВІДВІДАВ СХІД АМЕРИКИ

Під час відвідин у „Свободі" письменник Петро Балей (зліва) і Ярослав Клим.

Джерзі Сіті, Н.Дж. (Л. Волянська). — Не часто трапляється читачеві бачитися з його „володарем дум", тому заповіджена візита письменника, публіциста, журналіста і політичного мислителя в редакції „Свободи", у понеділок, 7-го червня, була дуже небуденною подією. В редакції чекали на автора монументальної книги з критикою марксизму — „Обезвласнене суспільство". Марксизм: утопія в теорії і терор у практиці", що півроку тому побачила світ і двигнула українську політичну думку на вищий щабель угору.

Твір, на який чекала українська діяспора 17 років, написав Петро Балей. І згаданого дня автор у товаристві приятеля Ярослава Клима відвідав Головну Канцелярію Українського Народного Союзу і редакцію щоденника. При нагоді він обговорив тут, у видавництві, видання нової книжки, під назвою „Пан", збірку новель на 250-300 сторінок, що вже звачено була переслана до В-ва, і про це була ділова мова в Канцелярії.

Письменник мгр Петро Балей проживає постійно в Каліфорнії і не часто буває на сході ЗСА, хоч це тут у „Свободі", „Сучасності" і в „Америці" друкуються його знаменниті статті. Як журналіст, він займає одне з чільних місць серед українських працівників пера, а його статті-есеї, такі, як „Коли станемо політичним народом?", „Чи може бути комунізм без марксизму?", „Доки житимем за чужим розумом?", „Дещо про демократичний ритуал без політичної доцільности", та

(Продовження на стор. 3)

ПРЕЗИДЕНТ Р.РЕҐЕН ЗАПЕРЕЧИВ ЗАКИДИ ПРО ВМІШУВАННЯ ЗСА В ЛИВАНІ

Вашінгтон. — Президент Роналд Реґен, виступаючи у середу вечері на півгодинній пресовій конференції, напередодні 10-денних вакацій в Каліфорнії, заперечив, що З'єднані Стейти Америки будь-коли давали „зелене світло" для Ізраїля окупувати чи атакувати західню частину Бейруту, але його Адміністрація підтримує вимогу прем'єра ізраїльського уряду Менахема Беґіна, щоб Палестинська Визвольна Організація і її збройне рам'я повинні покинути Ливан якнайскорше.

Роналд Реґен

Перед цим Президент від читав коротку заяву про економічні справи, зокрема соціяльне забезпечення для пенсіонерів, заявляючи, що, не зважаючи на перебільшену критику демократів, республіканська Адміністрація дбає за цю категорію американських громадян, які в минулому внесли свій вклад в економію ЗСА. Президент заповів, що, починаючи від 10-го липня ц.р., усі пенсіонери отримають 7,5 відсотка підвишки для покриття різниці інфляції і життьового рівня.

Потім Р. Реґен порушив проблеми Близького Сходу, а зокрема війну в Ливані; відкинув порівняння військової акції Ізраїля в Ливані до совєтської військової інвазії на Афганістан, бо, на його думку, не може існувати „держава в державі" із своїм урядом і військом, як це було у випадку Ливану і ПВО; накреслив найближчу мету ЗСА, а саме — якнайскоріше закінчення конфлікту в Ливані і полагодження палестинської справи в дусі договору у Кемп Дейвиді.

У справі колишнього державного секретаря Александра Гейґа Реґен відмовився коментувати справу його уступлення, бо це, на думку Президента, „не принесе нікому жадної користи". Натомість він з повним респектом і пошаною оцінив дотеперішню працю Гейґа, відмічуючи рівночасно, що змін у закордонній політиці ЗСА не буде, і що теперішній державний секретар Джордж Шулц є достатньо досвідченим у справах закордонної політики дипломатом, тим більше, що він вже раніше займав високі пости в Уряді.

Очевидно, Р.Реґен не бажав коментувати справу розпочатих американсько-совєтських переговорів у Женеві у справі зменшення стратегічної нуклеарної зброї, бо вважає, що всякі коментарі були б передчасними. Також у справі Реймонда Донавана, секретаря Департаменту праці, Президент заявив, що він уважає, що ця справа закінчена після перевірки її спеціяльним прокурором.

Говорячи про інші справи, а зокрема про побудову трубної системи зі Сибіру до Західньої Европи для достави совєтського природного газу, Реґен вважає, що така достава узалежнить Західню Европу від СССР і це не буде корисним для Заходу. Відповідаючи на запитання кореспондентів Реґен заявив, що він ще не вирішив, чи кандидуватиме на президента в 1986 році. Крім згаданих, Президент порушив ще багато інших важливих і менш важливих справ.

В Америці

ЩОРАЗ БІЛЬШЕ ФІЛЬМІВ ІЗ ПОПУЛЯРНО-наyковим змістом мають сцени насильства, вбивства і жорстокости. Фільмові режисери бороняться, що таке є бажання публіки, яка вимагає щораз „сильніших" сцен. Психологи, як також відомий актор популярно-наукових романів І.Асімов, вважають, що посилення насильства у фільмах буде лише спонукувати до злочинів у житті спільноти, так як насильство у телевізії є причиною зросту кримінальности серед молоді.

МАТИ ТЕРЕЗА, ЩО ОДЕРЖАЛА НАГОРОДУ Нобля за свою місіонерську працю в Індії, є тепер на відвідинах в Америці. Вона говорила на відкритті притулку для бездомних жінок в Нюарку, у церкві св. Августина. Її лагідні та скромні слова підкреслювали конечність нести допомогу потребуючим. „Про любов не треба говорити", — сказала вона, — треба її показувати."

АПАРАТ, ЯКИМ МІРЯЮТЬСЯ ВІДРУХИ,ЗВ'ЯЗАНІ із діянням очей, людських і тваринних, може ствердити чи в їх організмі є якінебудь наркотики, інформує д-р Т. Вестерман, спеціяліст від недуг горла, носа та вуха. Він перевів досліди в тому напрямі на 800 пацієнтах і 90 конях та доказує, що апарат, який називають „Наркометр", стверджує присутність в організмі таких наркотиків, як героїна, кокаїна, амфетаміна, насонні середники, як також алькоголь.

РОДИНИ АМЕРИКАНСЬКИХ МОНАХИНЬ, ЩО згинули в Ель Сальвадорі ще в 1980 році, рішили судити американський Уряд за прикривання фактів та інформацій про те вбивство. Більше як 60 конгресменів інтервеніювало у тій справі, вимагаючи від Державного департаменту точного вияснення про те, що сталося в Сан Сальвадорі перед і після вбивства тих чотирьох монахинь. Всі ці зусилля були даремні і тому родини рішилися на те, щоби заскаржити Державний департамент за нарушення права свободи інформації.

ЦЕРКВА СВ. ЙОСАФАТА В ГАРТФОРДІ, КОНН, є від останніх свят Різдва постійним місцем грабунків, крадежів, а в місяці квітні убивства нічного сторожа. Причиною їх є молоді безробітні люди, що живуть у найближчій околиці церкви і використовують кожну можливість грабежу. Помимо того, парох церкви відмовляється її зачиняти, уважаючи, що місце молитви до Бога повинно бути все відкрите для всіх. Парохіяни тієї церкви, як і інших у тій околиці, домагаються від управи міста кращої охорони та більше поліціянтів.

В ОСТАННІЙ „ЧИСТЦІ" НЮЙОРКСЬОЇ ПІДЗЕМКИ поліція арештувала одного дня 720 людей під різними претекстами. Усі вони мусять перейти переслухання і особисту ревізію. При арештованих знайдено багато зброї, наркотиків та крадених речей. Ті арешти, це акція поліції, щоби трохи зменшити кількість нападів та інших кримінальних вчинків у нюйоркських підземках, які в останньому році збільшилися на 14 відсотків.

ВІДБУЛИСЯ ЛІТЕРАТУРНІ ВЕЧОРИ З НАГОДИ ПОЯВИ 3-ГО ТОМУ ТВОРІВ МИКОЛИ ХВИЛЬОВОГО

(УІС „Смолоскип"). — Об'єднання Українських Письменників „Слово" і В-во „Смолоскип" влаштували в травні 1982 року, разом з різними місцевими організаціями шість літературних вечорів з нагоди появи 3-го тому творів Миколи Хвильового. Ціллю вечорів було познайомити українську громаду з творчістю одного з найвидатніших українських письменників і мислителів нашого століття.

Вечори відбулися в Едмонтоні, Торонто, Оттаві, Монтреалі, Вінніпеґу і Міннеаполісі. На всіх цих Вечорах з місцевими читанням творів М.Хвильового — „Я (романтика)", „Арабески" і вступ до „Сантиментальної історії" виступала Марта Гарасовська з Вашінгтону, яку слухачі вітали, як найкращу інтерпретаторку Хвильового на Заході. Від В-ва „Смолоскип" на Вечорах виступав О. Зінкевич, технічний редактор п'ятитомника творів М.Хвильового.

Едмонтон, 9-го травня. Вечір підготовили Українська Стрілецька Громада і відділ ОУП „Слово"; він відбувся в залі УНО. Вечір відкрив голова УСГ Д. Шостак. Керівник Вечора — Юрій Стефаник. Доповідав — д-р Мирослав Шкандрій. Крім М. Гарасовської, яка читала „Я (романтика)" і „Арабески", Роман Осташевський читав оповідання „Мати". Вступ і пожертви на видання творів М. Хвильового дали — 1,255 дол.; книжок продано на 545 дол.

Торонто, 14-го травня. Вечір підготував місцевий відділ ОУП „Слово"; він відбувся в залі Інституту св. Володимира. Керівник Вечора — д-р Олександра Копач; доповідач — д-р Остап Тарнавський, голова ОУП „Слово". У мистецькій частині виступив квартет УМІ кляси проф. І. Ковалева у складі — Є. Кущак, І. Соломон, А. Перфецький і Б. Клюфас. Дохід зі вступів і пожертв — 1,010 дол.; продаж книжок — 560 дол.

Оттава, 15-го травня. Вечір відбувся на Карлтонському університеті, його підготовив місцевий відділ СУ, СК-у. Вечір відкрив голова відділу СУСК-у Михайло Боцюрків; керував проф. Богдан Боцюрків. Доповідав проф. Борис Шнайдер з Оттавського університету, колишній співробітник Академії Наук УССР, на тему „Хвильовий — письменник". Дохід зі вступу і пожертв — 132 дол.; продаж книжок — 330 дол.

Монтреаль, 16-го травня. Вечір відбувся в залі УНО; його підготовили місцевий Літературно - Мистецький Клюб і Т-во Українсько-Канадських Професіоналістів і Підприємців. Вечором керувала Адріяна Лисак; доповідав — проф. Б. Шнайдер. У мистецькій частині виступила піяністка Марічка Дольницька. Дохід зі вступу і пожертв — 308 дол.; продаж книжок — 381 дол.

Вінніпеґ, 21-го травня. Вечір підготовила українська читальня „Просвіта" спільно з місцевою групою прихильників „Смолоскипу"; він відбувся в залі Українського Культурного Осередку. Вечір відкрив представник „Просвіти" Антон Борис, керував проф. Ярослав Розумний з Манітобського університету. Про М. Хвильового говорив його сучасник письменник Олександер Гай-Головко. У мистецькій частині виступив вокальний квартет „Троянда" під мистецьким керівництвом Люби Білаш у складі — Оля і Наталя Буяр, і Маруся Паучок. Дохід зі вступу і пожертв — 1,275 дол.; продаж книжок — 395 дол.

Міннеаполіс, 23-го травня. Вечір відбувся в залі української православної церкви св. Михаїла, його відкрив представник „Смолоскипу" Андрій Каркоць. Вечором керував д-р Анатолій Лисий; доповідала Оксана Соловей. Дохід зі вступу і пожертв — 410 дол.; продаж книжок — 252 дол.

У світі

В БУЕНОС АЙРЕСІ ЗВІЛЬНЕНО З В'ЯЗНИЦІ трьох англійських журналістів, які були заарештовані 13-го квітня ц.р. у зв'язку з закидом у шпигунстві. Звільнені журналісти могли відлетіти негайно до Европи, після того, як кожний з них зложив по 6,000 дол. кавції. Журналісти мали б стати перед аргентинським судом і якщо б визнали винними, то їм загрожувало б ув'язнення до восьми років. Звільнені журналісти заявили після прилету до Европи, що аргентинська поліція поводилася з ними коректно.

УРЯД КАНАДИ, ЩО МАЄ ВАЖКІ ПРОБЛЕМИ у зв'язку з високою інфляцією, безробіттям і зростаючими відсотками, пропонує тепер зменшення підвишок платень для державних урядовців. Це запропонував міністер фінансів Еллен МекІчен, рівночасно подаючи, що підвишка не може бути більше як 6 відсотків, хоча річна інфляція у Канаді збільшилася тепер до 11.8 відсотка.

ЯК ПЕРЕДАЮТЬ ІЗ РИМУ ДЕЯКІ СПОСТЕРІГАЧІ, там тепер перевіряють закиди проти поліції у брутальному поводженні з членами Червоної бригади, заарештованими у зв'язку із захопленням та в'язненням американського генерала Дж.Дозієра. Один із цих „бригадистів" зізнав на суді, що поліція кілька разів побила його та вжила на ньому електричний шок.

У ФРАНЦІЇ ВІДБУЛАСЯ ПЕРША ЗМІНА В УРЯДІ, відколи президентом країни став Франсуа Міттеран. Резигнацію міністра національної солідарности Н. Квестіо пояснюють тим, що він мав непорозуміння з президентом у справі ощадностей, які мають зменшити дефіцит бюджету соціяльного забезпечення. Міністер індустрії П. Драйфус уступив з приводу свого старшого віку і слабого здоров'я.

ЩОЙНО ТЕПЕР ВСТАНОВЛЕНО ПРИЧИНУ катастрофи літака Боінґ 747, що сталася у 1978 році. Цей літак злетів в Індії, вбиваючи 213 осіб. Як виявилося, один із інструментів, що ним пілот встановлює висоту лету був несправний. Адвокати, які репрезентують фірму Боінґ, та конструктори тієї частини літака, доказують, що причиною катастрофи є некомпетентність пілотів.

ГОРОЖАНИН СССР, ЯКИЙ ГОЛОДУВАВ 37 ДНІВ, щоби дістати право виїзду до Західньої Німеччини до його дружини та сина, має дістати візу. Й. Кібліцький, який голодував разом із іншими шістьма совєтськими горожанами, що також мають родини на Заході, втратив за час голодівки 62 фунти. Він перервав свою голодівку 15-го червня ц.р. коли його із-за стану здоров'я перевезено до лікарні.

ІРАК, НАДІЮЧИСЬ, ЩО ВІДРОДЯТЬСЯ МИРНІ переговори з Іраном, повідомив, що останні його військові частини залишили кордони Ірану. Президент Гуссейн уважає, що відтягнення військ із кордонів Ірану є достатньою причиною для Іраку. Ірак розраховує на конференцію третього світу, що запланована на вересень у Багдаді.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — $1.00. Make chek or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to: "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J

Статті, дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ місячно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City N J 07303

Не винен, бо божевільний...

Коли 30-го березня 1981 президент Роналд Реґен, після виголошення промови, вийшов із готелю „Вашінґтон Гілтон", 26-річний Джан Гінклі сказав собі півголосом, що почули деякі люди з невеликої юрби перед готелем: „Такої другої нагоди не буде". Після того перетиснувся серед гурту журналістів і цікавих прохожих та віддав з 22-каліброві пістолі вісім стрілів до Президента і його оточення. Поцілив Президента, двох мужчин з особистої охорони та пресового секретаря Джеймса Бреді. Реґен і два інші поранені видужали, Бреді частинно спаралізований на все життя.

21-го червня ц. р. закінчилася кількатижнева судова розправа проти атентатника. 12-тичленна лава присяжних, 11 чорних мужчин і одна біла жінка, одноголосно вирішили: „Джан Гінклі не винен, бо божевільний". Вони повірили адвокатові і психіятрам, які впевняли, що в хвилині стріляння до президента Реґена і його оточення; Гінклі не здавав собі справи з свого вчинку, бо жив у відірванні від реального світу, жив у світі мрій і фантазій, був схізофреніком. Присяжні судді відкинули твердження інших психіятрів, покликаних прокуратурою, що Гінклі холодно плянував замах на життя Президента і ані перед тим ані після того не зраджував познак божевілля. Дальша доля Гінклі залежатиме ще від присуду судді, але його минула кара смерти чи в'язниці.

Звільнення від вини людини, яка стріляла й ранила Президента Америки та його трьох прибічників, обурила американське суспільство. Можливо, що Конґрес схвалить закон, який внесе коректуру в судочинство, яке тепер уможливлює звільнювати злочинців за формулою „бо божевільний". Якщо дійсно божевільний — має до кінця життя перебувати у божевільні, але мусить бути покараним за злочин. Очевидно, це не нормальна людина, яка стріляє до Президента країни тому, щоб звернути на себе увагу дівчини, яка не хотіла знати влізливця. Але кожний, хто старається вбити другу людину, є несповна розуму. Американське судочинство повне щілин, крізь які злочинець може вийти на волю. Може справа Гінклі спричиниться до перевірки таких дивоглядів судочинства.

Пропаґатор у рясі в ОН

До Америки прилетів московський патріярх Пімен, щоби виголосити промову на надзвичайній асамблеї Об'єднаних Націй, присвяченій справі миру і роззброєння. У „Свободі" надруковано протестаційного листа, що його вислала до Державного департаменту Консисторія Української Православної Церкви в Америці, обурена, що Уряд дозволив Піменові сюди прибути. Обурення українських духовників справедливе, всі ми обурені, що Москва використовує існування дипломатичних взаємин із ЗСА для насилання сюди своїх шпигунів і пропаґаторів з дипломатичними пашпортами.

Патріярх Пімен є власне тільки одною із таких режимових маріонеток, які мають різні формальні титули та які, проте, всі є слухняними слугами імперського режиму. У даному випадку сумно, що на послугах безбожницького режиму є особа, яка очолює Церкву в СССР, — але вже за царської влади в Росії справжньою владою у Православній Церкві не була церковна ієрархія, а „прокурор Святішого Синода", цивільна людина, з місією контролювати церковний апарат для русифікації і скріплення поліційного режиму, а не ширення слова Божого.

Пімен, очевидно, виголосить промову, сповнену миролюбних фраз, у тому самому дусі, як промовляв в ОН Андрей Ґромико. Бо ціла Православна Церква в СССР є тільки частинкою машини. Державна верхівка Америки і всі ті, які знають історію Сходу Европи і суть та характер „марксо-ленінської" імперії, свідомі, що Кремль вислав ще одного свого пропаґатора, якому, мабуть, написав промову дотичний урядовець з КҐБ. Виступ Пімена в Об'єднаних Націях найменшого політичного, ані церковного значення не має. Це тільки черговий глум над Об'єднаними Націями, як установою, що була покликана для зберігання у світі миру, — черговий глум над ідеєю замирення у світі та над релігією і Церквою, яка наказує жити у мирі. Хто може поважно сприймати слова такого большевицького пропаґатора зодягненого для декорації у патріяршу рясу?!

НЕСПОДІВАНА СИЛЬНА БУРЯ, ПРАВДОПОДІБНО, сполучена з торнадо навістила цього тижня околицю Сілвер Рідж Парк в стейті Ню Джерзі. Ця місцевість, відома із поселення в ній емеритів, розташована близько Атлантійського океану, зазнала великого знищення домів, городів та довкілля. Жертв у людях не було.

У ПОЛІТИЧНІЙ НАСТАНОВІ АМЕРИКАНСЬКИХ жінок можна бачити певні зміни. Жінки щораз більше цікавляться активно політичним життям країни. Різні опити та факти доказують, що жінки тепер частіше процентово приступають до голосування і більшість з них має демократичні симпатії, що дуже непокоїть республіканців.

А. Камінський

НЕЧОРНОЗЕМНА ЗОНА РСФСР, ЯК ҐІҐАНТСЬКИЙ РУСИФІКАТОРСЬКИЙ ПЛЯЦДАРМ

Совєтська економіка терпить на двояку незбалянсованість: галузеву і територіяльну. Упривілейоване положення воєнної і важкої промисловости (із т. зв. групи „А") і прямо злочинне, каригідне занедбання легкої і споживчої промисловости та сільського господарства довело до так критичного стану цілої економіки, що про нього не може мовчати навіть сама совєтська пропаганда. Звідси теж нова „продовольча програма" 1982-1900 років, з призначенням майже однієї третьої капіталовкладень у сільське господарство; „соціяльне перетворення села" на його „зближення із містом"; вивершені, гучномовні обіцянки про „різке піднесення сільськогосподарської продукції в загальному", утворення „самостійного агропромислового комплексу" ітп. Усе це ставиться сьогодні у центрі совєтської відкривавчої новизни, що у її розгулові і устремліннях відчувається водночас виразні, невідчленовані тенденції і намагання режиму прикрити і прітінити економічними арґументами і елементами його ще інші, куди важливіші демографічно-політичні русифікаторські замисли і затії.

Галузева незбалянсованість загострилася, поглибилася і примножилася в останніх роках ще її територіяльним різновидом, чи просто нерівномірним територіяльним розподілом матеріяльних і людських ресурсів. О. І. Холмогоров, старший науковий співробітник Інституту марксизму-ленінізму при ЦК КПСС, доктор філософських наук, одверто пише, наприклад, у „Комуністі України" за червень ц. р., у статті п. з. „Яскраві грані розвитку нової історичної спільності", що XXVI з'їзд КПСС серед багатьох завдань удосконалення народно-господарського комплексу виділив основну ланку — дальше поліпшення розміщення продуктивних сил" і що „необхідність цього детермінується насамперед нерівномірністю розташування природних багатств: скажімо, понад 90 відсотків усіх потенційних паливно-енерґетичних ресурсів знаходиться в нас у віддалених від центру східніх районах, головним чином у Західньому і Східньому Сибіру".

Водночас він вказує також на незбалянсований розподіл трудових ресурсів, стверджуючи, що „в наслідок історичних і географічних особливостей розвитку різних регіонів у СССР поки ще спостерігається нерівномірне розміщення трудових ресурсів: 75 процентів загальної їх кількості припадає на европейську частину, а на східні райони — лише 25 процентів".

У пляні новозаплянованої аґропромислової політики особлива роля припадає якраз Нечорноземній зоні РСФСР, яка, як відомо, включає в собі 29 областей і автономних республік з 52 мільйонами гектарів сільсько-господарських угідь. Холмогоров підкреслює, що саме цей величезний реґіон „опинився у важкій порівняно з деякими іншими економічними районами країни умовах". Тому теж „у рішеннях XXVI-го з'їзду партії, а потім і в прийнятій після з'їзду постанові ЦК КПСС і Ради міністрів СССР 'Про дальший розвиток і підвищення ефективності сільського господарства Нечорноземної зони РРФСР у 1981-1985 роках' визначено широке коло заходів по розвитку цього району по перетворенню його в район високопродуктивного землеробства і тваринництва". І далі: „завдання це таке складне і невідкладне, — говорив Л. І. Брежнєв на XXVI-му з'їзді КПСС, — що розв'язати його слід спільними зусиллями всіх республік і по можливості в короткі строки".

Економічний аспект запрограмованого розвитку Нечорноземної зони РСФСР — це, однак, тільки один бік медалі стосовної матерії. В економічному відношенні — Нечорноземна зона РСФСР — це спотужніла, зависочена і помножена сільсько-господарська подоба всяких „Західно-Сибірських територіяльно-промислових комплексів", „Анґаро-єнісейських і Південно-таджицьких систем", „БАМів", нафтових і газопровідних магістралей, чи інших „ґіґантських побудов комунізму".

В демографічно-політичному, однак, — це великомаштабний пляцдарм ґеноцидного наступу на неросійські, перш усього, середньоазійські народи СССР. Точніше: це потворний проєкт багатомільйонового перемішання і скомашення різних національностей з російським і іншими есесерівськими европейськими народами, на базі російської мови, як „самозрозумілої мови міжнаціонального спілкування" і російської культури, яка „відкрила всім нашим народам широкий доступ до духовних багатств світової цивілізації". Остаточна ціль: внаслідок стосування відомих засобів „безкорисної допомоги великого російського народу" перетворити їх у сирий, багатонаціональний матеріял для єдиного радянського (читай: російського) народу". Подібно, зрештою, мається діло і з усіма іншими „ґіґантними побудовами комунізму". Що про це якраз і йдеться в першу чергу, того не старається навіть особливо приховувати такий автор як Холмогоров. Він пише, наприклад, що „демографічна ситуація, що склалася, викликає необхідність більш органічного збалансування трудових резерв з програмою економічних потреб" і що в тому пляні „особливо важливого значення набуває регулювання міграційних процесів і на цій основі перерозподіл трудових ресурсів з районів з надлишком робочої сили у районі, які відчувають дефіцит." Тут Холмогоров покликається на самого Брежнєва, який на XXVI з'їзді „зазначив, що таку надлишкову робочу силу, яка є в Середній Азії, в ряді районів Кавказу необхідно активніше залучати до освоєння нових територій країни".

(Продовження буде)

З МОГО ВІКНА

Іванна Савицька

Несподівана пошта

Коли в поштовій скринці так тісно, що годі встромити руку, значить, між газетами й реклямованим обильним „барахлом" може розцвісти білою квіткою приємний лист, можуть теж бути рахунки за телефонні базікання, за шпитальні, квартальні контрибуції і можуть з'явитися чеки не тільки третього, кожного місяця в році, але й невеличкі чеки, чеки-гонорарі, і це не фантазія, а істина.

Анонімних листів, листів з погрозами й посилочок з розривними бомбами покищо в моїй пошті не було.

І ось сьогодні виймаю із скриньки листа, адресованого машинкою, надавець мені знайомий. Розриваю коверту і ледь не вмліваю від дива. В коверті чек на досить поважну суму без ніяких вияснень, чи доручень. От, прямо манна Божа летить мені простісінько в руки, чудо якесь.

Не плати, не давай, не спомагай потребуючих, — а бери, розкошуйся багатством, купуй, що хочеш, чепурся, наче та пава, чи їдь кудись, куди серце підказує, а ноги дадуть ще раду.

Та совість починає млоїти. Завіщо мені таке щастя? Може нагорода за те, що не була на з'їзді „Слова", не докучала людям своєю жіночою творчістю.

А може якесь перекупство? Гроші прийшли, а вже згодом з'явиться „шейх" з якимись нечесними пропозиціями, цур їм, та й пек.

Не їсться мені, не спиться, а голова, мов горнець, гуде, шумить і піддзвонює... „Від прибутку голова не болить," — каже приказка, і вір їй отій брехунці, отій обманці пестрословій. Прибуток лежить на столі, а голова розлітається :іначе.

А чергового дня враніш-ня пошта принесла знову листа.

„Шановна Пані!

Як бачите, я зовсім розгубився в своїх шпарґалах, бо пишучи до Вас, замість листа — встромив мого чека, якого мав вислати дружині. От вам і тема для майбутнього фейлетону".

Н. Й.

Шановний Пане!

З болем серця повертаю Вам Вашу власність. Всі мої пляни пропали. Весняний костюмчик, нова перука, лет на Гаваї і інші приємні речі.

Проте запевняю Вас, що тема для фейлетону мені цінніша від усіх отих витребеньок.

І. С.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про поворот доброї поведінки

Гай, гай, хто б подумав, що повернеться така забута в останніх роках частина товариського співжиття, як добра поведінка. А тим часом, либонь, за правилом історії, що все повторяється, прийшов час на нове зацікавлення наукою доброї поведінки, а з тим курсами і книжками доброго тону. Американська преса пише в останніх днях про велику популярність усіх книжок, що подають сучасні вказівки, як поводитися, як їсти та як вдягатися. Найбільше зацікавлення наукою доброї поведінки показують ті, які були студентами у бурхливих 60-70 роках. Вони, відкинувши в тому періоді всі родинні традиції, живучи під знаком демонстрацій і спротиву до існуючого суспільного ладу, переконалися, що їхні протести не допровадили до нічого кращого і нічого сильнішого. І саме, ті вихованки Вудстаку, Кенту, комунальних садиб, сьогодні бажають, щоби їхні діти навчилися як вести себе в товаристві, за столом, а головно в суспільному чи професійному житті. Бажають навчитися того також ті, які їли чи все ще їдять вечерю перед телевізійним апаратом, тому, що батьків не було чи нема вдома, або вони розведені.

Отож нагло в Америці виростають, як гриби по дощі, курси поведінки, поодинокі її лекції, вказівки про неї у телевізійних програмах і в щораз нових виданнях книжок про „етикету".

Ця нова мода находить загальну апробату, а навіть признання, зокрема серед старшого покоління, яке особливо втомлене постійним виявом браку доброго виховання у молодих людей. Розуміється, цей позитивний зворот в американській спільноті, не охопив усі верстви суспільности. Не надіймося, отже, що нагло зникнуть з підземки і вулиць Ню Йорку банди темноскірих хлопців і дівчат, сама поява яких навіває кожного холодом страху.

Але все ж нова (а рівночасно як же ж стара) мода на добру поведінку для нас особливо важлива. Вона потверджує істину, що її, не зважаючи на бурхливі і несприятливі впливи 60-70 років, старалися втримати у нашій родині та у нашій спільноті: що чемність, пошанування старших і привітливість були завжди частиною української традиції. Вони зобов'язували у нас однаково на селах як і в містах та мали від давендавна великий вплив на народну обрядовість.

Тому сьогодні з приємністю можемо ствердити, що ми були праві, коли старалися виховати тут виростаюче молоде поколін-

(Продовження на стор. 3)

І. Савич

КОЛИ НАДХОДЯТЬ ВАКАЦІЇ

Коли надходить літо, то в багатьох виринають спогади про літні вакації у старому краю. Тому 70,60, 50 і 40 років мешканці наших західньоукраїнських міст виїздили літом на село, до своїх рідних чи знайомих, або в гори Карпати. На Гуцульщині найбільш популярні були своєю мальовничістю такі місцевості: Косів, Космач, Ворохта, Жаб'є, Криворівня, Яворів, Шешори, Яремче, Ямне, Річка, Микуличин і ін. На Бойківщині популярні були такі місцевості: Сколе, Синевідсько, Коростів, Гребенів, Зелем'янка, Славсько, Лавочне, Тухля й ін.

На Бойківщину, до Підлютого, виїздив наш великий Митрополит, Кир Андрей Шептицький. Там у митрополичих лісах він мав кедрову палату, куди в цій порі приїздило багато наших визначних людей.

Недалеко, в Осмолоді й на горі Соколі, були пластові табори, що їх уфундував великий приятель молоді, Митрополит Андрей. Незабутні були завжди відвідини пластової молоді в митрополичій кедровій палаті. Після виступів молоді промовляв Великий Опікун і Дородій молоді, а його слова залишали незатерті враження.

Багато наших людей виїздило вліті на лікування мінеральними джерелами і купелями до Трускавця та до Черча.

Усі згадані старокрайові місцевості залишили незабутні, милі спомини в їхніх відвідувачів.

Тепер, за океаном, наші вакації — серед зовсім інших обставин; ніхто вже не їде „на село", бо тут немає сіл, ані в Карпати. Зате є великі можливості приємно й корисно провести вакації у наших літніх оселях, як: Союзівка, Гантер, Сумівська Оселя в Елленвілі, Верховина, Оселя ім. Ольжича в Лігайтоні, вкінці — Вайлдвуді над Атлантиком.

Пластова Оселя „Вовча тропа", біля Іст Четгем, і одумівська оселя „Київ" в Аккорді біля Союзівки, призначені тільки для свого членства.

Маємо літні оселі біля Дітройту, Чикаґо, є багато українських пансіонів на Флориді. Варт видати список усіх українських літніх осель і пансіонів, з поданням їхніх адрес і цінників.

„Вакаційники", переважно люблять зміняти свої літні оселі, щороку побувати в іншій оселі, але деякі, головно пенсіонери, тримаються своєї компанії, щоб мати своїх партнерів до бріджа. Кожна наша літня оселя має щось питомого, що відрізняє її від інших, наприклад, Союзівка славна з великих забав і концертів при кінці тижня, тенісових змагань, Гантер — це літня столиця наших малярів, Верховина має літом танкові і спортові школи, фестиваль української молоді. Майже у всіх наших літніх оселях відбуваються різні курси для молоді.

Одначе треба ствердити, що тільки незначне число наших дітей, приблизно 10 відсотків, належить до організацій нашої молоді, а ще менше відбуває літні табори. Деякі діти незаможних, непрацюючих батьків, або сироти чи півсироти, не мають змоги заплатити за табір, але наші організації, церковні, громадські, братські, та економічні, повинні допомогти їм, бож на що повинні бути гроші!

Користь з таборів молоді велика й всебічна, бо молодь не тільки скріпляється фізично, але й зростає духово. Серед українського оточення привикає до вживання української мови, на гутірках, при ватрах почує багато цікавого про Україну, навчиться українських пісень і танків, а все це скріпить українського духа серед нашої молоді.

Усі, що їдуть на вакації, повинні забрати зі собою українські книжки, щоб у часі непогоди, коли не можна відбувати прогулянок, могли корисно провести час.

У старому краю всі ми багато ходили, бо ще ніхто не мав свого авта. Тут мало хто ходить, бо до праці і з праці їде автом, потім працює, переважно, сидячи, багато годин висиджує перед телевізором так, що на прохід уже не вистачає часу!

Прохід можна зарахувати до руханки, дуже корисний для нашого здоров'я, особливо у старшому віці, коли загальна руханка скоро втомляє й може бути небажана.

Перебування на свіжому повітрі, купелі, проходи серед гарної природи — все це причиняється до відпруження, до скріплення нашого організму, що потребує відповідного відпочинку після цілорічної праці, часто серед негігієнічних обставин.

Тому використаймо, як можемо найкраще, наші вакації, та подбаймо, щоб і наші діти і вся наша молодь провела вакації серед природи і серед українського оточення, в таборах організацій нашої молоді.

Володимир Жила

СЬОМА ЗУСТРІЧ ПКУС

Найважливіше досягнення бібліографічної роботи того часу — це видання бібліографічних оглядів новітньої української літератури та бібліографії ретроспективного українського друку, що стали початком української національної бібліографії.

Заплянована доповідь на цю сесію проф. Яра Славутича з Альбертського університету на тему „Україніка в міжнародній бібліографії — MLA International Bibliography" не відбулася через відсутність доповідача. Проте буде цікаво дещо сказати про успіхи цього науковця у ділянці реєстрування україніки з усього світу, всіма мовами. На запрошення бібліографічного комітету МЛА проф. Славутич перебрав український відділ 1969 року і за дванадцять років (1980) добився таких наслідків: література — 13488 позицій, мова — 3,016, фолкльор — 547, разом — 17,051. У цій доповіді проф. Славутич розглядає труднощі бібліографічної праці, наводить обставини, в яких доводилося збирати україніку, а також висловлює поради для майбутніх бібліографів, як відвойовувати, наприклад, Теофана Прокоповича, Мелетія Смотрицького чи „Слово о полку Ігоревім" для української літератури чи культури взагалі. Немає сумніву, що україніка в міжнародній бібліографії — це важливе престижеве засвідчення української гуманітарної науки.

На сесіях „Літератури І і ІІ" було прочитано п'ять доповідей. Сесією „Літератури І" керувала проф. Ася Гумецька з Мишиґенського університету. Тут проф. Володимир Жила виступив з доповіддю на тему „Моя доба" — поема палкого заглиблення". Доповідач ствердив, що поема Яра Славутича „Моя доба" є наслідком радости й крайнощів страждання. Навіть заголовок стверджує, що поема стосується не лише доби, але більш специфічно емоцій, думок і дій самого автора. У багатьох випадках зацікавлення поета переходить межі його особистого страждання, тоді він починає говорити через виявлювання зовнішніх еквівалентів для змалювання внутрішнього стану його душі. „Моя доба" — це духовий вулкан, що безперервно вибухає, являючи нові поетичні проникнення, глибокі своїм змістом і чіткі формою.

Професор Богдан Романенчук з Ніяґарського університету говорив на тему „Погляди Івана Франка на літературу й літературну критику". Франкові погляди на літературу й літературну критику виявилися в багатьох критичних статтях, але він написав і декілька теоретичних праць, які показують розвиток його думок у літературознавстві. Він був обізнаний з усіма теоріями свого часу і попередніх віків західнього світу і в своїй практиці використовував досягнення европейської критичної думки, хоч і з деякими теоретиками не погоджувався і свої критичні думки про них виразно оприлюднював.

Доповідь проф. Яра Славутича „Совість віку: Поезія Святослава Караванського (не була прочитана) — це праця з циклу, в якому автор розглядає творчість українських правозахисників. Цей же цикл є „свого роду продовженням теми початої книжкою Славутича „Розстріляна муза" що появилася 1955 року (англомовне видання „The Muse in Prison", 1956). У своїй основі реалістична творчість С. Караванського часто забарвлена неоромантичними мотивами боротьби за справедливість у суспільстві, за національне визволення, за свободу для народів. І тому не випадкове у С. Караванського зацікавлення романтиком Байроном, творцем сильних вольових характерів, сонетами Шекспіра, а з клясичної української літератури — передусім Тарасом Шевченком.

У галузі дослідження питання українсько-російських літературних взаємин у XIX сторіччі слід відзначити цікаву своїм задумом доповідь проф. Григорія Грабовича з Гарвардського університету. Його формулювання проблеми — не випадкове явище, коли врахувати, що в совєтському літературознавстві українсько-російські взаємини можна розглядати тільки в контексті офіційної ідеології, а в несовєтській, зокрема еміґраційній, науці цю проблему здебільша іґнорують або, як у совєтському підході, трактують виключно в політичних та ідеологічних вимірах.

Сесією „ЛітератураІІ", що складалася з двох доповідів, керував проф. Богдан Романенчук. Доповідь „Подружні мотиви у Лесі Українки", що її прочитала проф. Наталія Пазуняк з Пенсильванського університету, була побудована на основі творів „Йоганна, жінка Хусова" і „Забута тінь". Тут назовні в подружньому житті перемагає суспільний закон — Йоганна зберігає вірність нелюбому Хусові; та внутрішня перемога по стороні нічим непоборної любови до Учителя Христа й тим самим вірність своєму „я", що виявлене в поведінці Йоганни. Цікаво прозвучало порівняння подружніх мотивів у Лесі Українки з подібними мотивами у її сучасника славного шведського драматурга А. Стріндберга.

Про нелегку дорогу до мрії кожного українця в розсіянні говорив проф. Микола Степаненко (Українська Могилянсько-Мазепинська Академія Наук) у доповіді „Київ у поезії української діяспори". Тема Києва з року в рік і з книги в книгу послідовно виливається в надхненні рядки, пеани й гимни. Автор започаткував спробу прослідити відгомін цієї теми в творчості визначних майстрів поезії старшого покоління.

Посилений інтерес до проблеми реґіонально-мемуарних дослідів позначився в доповіді „Реґіонально-мемуарні досліди й публікації" д-ра Романа Миколаєвича, заступника голови Комісії Реґіональних Дослідів і Публікацій при Науковому Товаристві ім. Шевченка. Цією сесією керував проф. Володимир Жила. Доповідач ствердив, що дотепер вийшло близько 30 збірників-монографій, присвячених окремим округам, повітам чи навіть селам. Вартість їх полягає, передусім, у тому, що вони подають безпосередні описи подій, про які не згадується або їх викривляється в офіційних публікаціях в Україні. Немає сумніву, що ці публікації служитимуть як причинки, джерельні документи, необхідні для дальших студій нашої доби. Інтенсифікація роботи у цій галузі, як говорив д-р Р. Миколаєвич, пильна і невідкладна, бо вмирають старші віком люди, що пережили ті важкі події і можуть їх описати чи про них розказати. У ході дискусії над цією доповіддю виринули питання збору свідчень серед наших людей про жорстокості, що мали місце на батьківщині з метою створити фонд матеріялів про голокост в Україні. Такі матеріяли постійно збирають жиди й поляки, бо це найкращий спосіб дослідження злочинів з урахуванням усіх зовнішніх і внутрішніх політичних й соціяльно-зумовлених факторів.

(Продовження буде)

Письменник і журналіст...

(Закінчення зі стор. 1)

інші були б напевно одержали нагороду „українського Пулітцера", якщо б така у нас існувала. Це глибокі праці, писані ерудитом з широченним знанням предмету, і з талантом та вмінням, бо Петро Балей ще належить до того покоління, що дістало в свій час клясичну освіту в Західній Україні, а велика освіта, начитаність і досконале знайомство з українським художнім словом робить читання його есеїв особливим досвідом для читача. Наш гість дякує за палкі слова схвалення його творчости, скромно не заохочує до компліментів собі, натомість з охотою розповідає про книгу, його великий труд, і як дійшло до того, що він взявся за такий „сухий", як на колишнього белетриста-письменника, матеріял — критику марксизму.

Приїхавши ще в 1948 році до Каліфорнії, бо там було тепло, спочатку не мав заміру писати на політично-економічні теми: більше вабила його художня література. Також треба було вивчити англійську мову (сам він з Холмщини, тож знав з чужих мов польську, російську і німецьку та французьку).

Коли ж його син, — тепер відомий музика Вірко Балей, — почав вивчати в свою чергу філософію і споріднені науки в університеті в Каліфорнії в 1961 році, з жахом побачив його батько ту тенденцію, яка панувала по факультетах гуманістики в Америці, де виразно все скеровувалося на те, щоб ґльорифікувати СССР і робити промивання мозку молоді в напрямі розвивання прихильности до марксизму. „Обов'язкову лектуру" для студентів почав разом із сином читати „з олівцем у руці" мгр П. Балей, студіюючи ґрунтовно праці, більша частина яких названа в бібліографії „Обезвласненого суспільства" і становить там кількадесят позицій... Це імпозантний список „за" і „проти" марксизму, доповнений автором поза „обов'язковим" списком з університету, вже не за вибором самого П. Балея.

Український патріот і батько, та наскрізь гуманна і демократично переконана людина, знав П. Балей, що треба молодь рятувати від марксистського дурману. Для цього не пошкодував майже 20 років свого життя. І ось перед нами книга, про яку може з правом сказати, що „в нашій літературі такого твору нема". Це не тільки авторова думка, — так думають і ті (покищо їх небагато), хто прочитав 686-сторінкову книгу. Читачів, звичайно, мусить бути більше, якщо ми справді „шукаємо істини, щоб вона визволила нас". Кошти? Все видати довелося за власні гроші. А тепер, очевидно, нема мови, щоб кошти, вкладені в цей труд, повернулися авторові. Думка одна в нього натомість, щоб „Обезвласнене суспільство" знайшло дорогу до читача!

П. Балей вже розпочав здійснювати переклад на англійську мову; переклад має бути готовий за кілька місяців. Це вимагає неймовірно великих зусиль, бо все, абсолютно все робить сам, — але одноразово це вдячна праця, коли брати під увагу те, що книга дуже-дуже на часі.

Пишучи критику марксизму, хотілося авторові її дати прочитати і оцінити такому фахівцеві цієї ділянки, як був св. п. проф. д-р Всеволод Голубничий. На жаль, не встиг! Всеволод Голубничий відійшов із цього світу п'ять років тому.

Книга „Обезвласнене суспільство" на підставі резюме англійською мовою потрапила на щастя, в поле зору одного американського видавництва, яке вже запросило П. Балея видати його працю; тому з перекладом він тепер поспішає.

У праці над критикою марксизму письменник зазнав удачі — він зміг повідкривати такі твори, про які загально люди, студіюючі марксизм, в Америці не знають (дехто успішно дбає про це). Йому допомогло в цьому бездоганне знайомство з російськими джерелами, про які мало відомо на Заході: їх тут промовчують. В ЗСА існувала і існує тенденція відділювати марксизм від ленінізму — большевизму, щоб „не псувати Марксові репутації". В Совєтському ж Союзі — навпаки, ті джерела, де можна знайти і подібність і взаємозалежність поміж Марксовим вченням і большевизмом Леніна, увипуклюються.

Це дало нашому письменникові особливу позицію бачити і зіставляти „обидві сторони медалі", та дати докази, що марксизм, як і ленінізм — це згуба нашої цивілізації і з ними треба боротися, невтомно і науково (не самою пропаґандою), викриваючи суть цього згубного для кожного суспільства вчення.

Щоб автора ніхто не обвинуватив у голословності та у „вириванні цитат з контексту", П. Балей велику третю частину своєї книги віддав переважно під документацію своїх тез. Це широкі цитати з „клясиків марксизму", в яких вони самі стверджують свої погляди. Тож про, оголошену Марксом, „війну демократії" писав сам Маркс, даючи відсіч всім його майбутнім шанувальникам у Америці, чи де у світі, тим, що роблять його марксизм „демократичним" замість „тоталітарним", яким він є і таким його уплянував його творець-сам Карл Маркс.

Ідеаліст і патріот Петро Балей так відповідає на питання, що йому з труду 17-ти років прийшло: „Це була сплата боргу своєму народові, відцяка своєму батькові-господареві, що вивів мене в люди". В цьому відношенні він — представник Західньої України.

Письменник цікаво судить про нашу діяспоральну політику. Він проникливо, глибоко і своєрідно висловлюється в обороні ген. Петра Григоренка, боронячи його від нападів з нашого боку в статті „Коли станемо політичним народом?" Кращої оборони ледве, чи можна знайти. П. Балей побоюється, що ця сама доля спіткала б і, наприклад, звільненого тепер би Миколу Руденка.

Руденкові „Економічні монологи" уважає Петро Балей епохальною річчю, хоч на неї досі нема вичерпної і вдумливої критики. Сам він, як тільки дозволить час, плянує написати такий ґрунтовний розбір твору Миколи Руденка. Це була б ціла брошура, не стаття.

Так само в плянах політичний письменник П. Балей має повернутися знову до критики економічної сторінки марксизму. Тут згадує П. Балей, що первісно праця „Обезвласнене суспільство" була значно об'ємніша, — це були тисячі сторінок. Потім, усвідомивши, що таку колосальну річ не прочитає читач, почав скорочувати. Але чимало залишилося того, що сказати слід про цей предмет. Але наперед — переклад „Обезвласненого суспільства" і збірка „Пан", яку може разом видадуть УНСоюз і „Сучасність".

У збірці „Пан" є розваговий матеріял, але є і легка філософія, як наприклад, в оповіданні „З листів сильної людини". Це справжня „мужеська проза", щось, як у творчості Фредріка Форсайта, у якого художнє слово також переплелося в гармонійному зв'язку з журналістичним.

З цікавими людьми швидко минає час на бесіді. Не встигаєш нотувати. Життя цього покоління, до якого належить письменник, дуже цікаве, неспокійне. Народився він в 1913 році, тож пережив дві світові війни. Доля носила цих людей по світі і нарешті, після перебування чи не в кожній країні Західньої Европи, закинула його за море. Тут, завдяки фахові цивільного інженера, він працював креслярем, але перше мусів пережити певний „одіозний час", на різних випадкових роботах, коли про творчість не було що і думати. Тоді довелося перервати писання після „добрих років" творчих у повоєнній Німеччині, де, на Американській зоні Німеччини дійсно квітло українське культурне життя, зокрема літературне.

З того часу у письменника світлі спогади про журнал „Арку", Об'єднанні літературні, газету „Час" театр та інше. А йдучи ще далі вглиб свого життя, П. Балей згадує в Сокалі, в Галичині, гімназію і свої перші кроки в літературі, що відтоді стала його основною любов'ю і покликанням. Каже, що якщо б йому дано було починати вдруге життєвий шлях, то все одно вибрав би ...літературу.

Написав за весь час чимало. І ось тепер написане треба видати. Приїзд на схід Америки пов'язав для письменника потрібне з приємним. Він був на з'їзді реґіональному реґензбуржців на „Верховині", відвідав варті уваги місця і установи українські в Ню Йорку і Джерзі Ситі.

Із редакції „Свободи" поспішав ще до Філядельфії. Там він виголосив наукову доповідь на УКУ і відвідав приятелів, та знайомих зокрема в „Америці". А потім — додому і до творчої праці знову. Чейже оцінить і тепер і в майбутньому читач український, що ця ґенерація українців не змарнувала свого часу даремно.

КОНФЕРЕНЦІЯ ІСНО

Олбані, Н.И. — В суботу, 3-го липня ц.р., тут у приміщеннях Стейтового університету при Вашінґтон авеню (заля асамблеї — кемпус сентер) відбудеться відкрита сесія конференції Координаційної Ради ідеологічно споріднених націоналістичних організацій (ІСНО). Початок нарад о год. 9:30 рано, закінчення о год. 5:30 вечора.

Доповіді на конференції виголосять: Осип Зінькевич, редактор „Смолоскипу" — „Стан в Україні, рух опору і ми"; д-р Ігор Гурин — „Профіль українських поселень Північної Америки"; мґр Мирослав Юркевич — „Поняття українського націоналізму в 1930-их роках"; Павло Дорожинський — „ІСНО у світлі подій сучасного українського життя та наші перспективи". Після доповідей будуть запити й дискусія.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ

Новий етап в житті оселі ім. О. Ольжича

Лігайтон, Па. — Тут у власній залі на оселі ім. Олега Ольжича підписано акт купна нової посілости, власником якої стала Організація Державного Відродження України.

Українській громаді було відомо з нашої преси про те, що оселю стрінуло велике нещастя. У листопаді минулого року несподівано вибух вогонь, який знищив забудовання та все устаткування так званої „Палати", яка служила довгі роки нашій громаді. Не дивлячись на таку велетенську втрату, власник оселі ОДВУ уважав за потрібне далі продовжувати таку важливу працю на оселі, навіть у таких тяжких несприятливих обставинах.

Після консультації із членами вирішено закупити посілість, яка межує з оселею та яка своїми забудованнями та площею зможе заступити ту матеріяльну втрату, яку спричинив вогонь. Це також дасть можливість відкрити літній сезон у 1982 році і продовжувати нелегке, але шляхетне діло для добра нашої української громади.

Рішення ЦУ ОДВУ було переведено в життя 9-го червня ц.р. в залі новозакупленої посілости в присутності голови ЦУ ОДВУд-ра Богдана Шебунчака і членів Центральної Управи — інж. Петра Байбака, інж. Володимира Зуляка, Ореста Грабика, Миколи Ящука, Івана Яремчука та мґра Володимира Яцева. Акт купна між ЦУ ОДВУ і Зеноном Вінявским перевів нотар Еміль Каратницький. Перед переданням власности та підписанням акту купна Орест Грабик, Іван Яремчук та мґр Володимир Яців у присутності Н. Вінявскої перевірили інвентар у всіх 18-ох кімнатах, в залі, кухні та в магазині.

Новозакуплена посілість зі своїми забудуваннями — мотель, бонґала, кухня, заля і басейн — не тільки збільшить вартість оселі, але й уможливить нашим гостям в часі літнього сезону краще та вигідніше перебування на оселі. Управа оселі, яку очолює Орест Грабик, напевно докладе всіх старань, щоб вповні задоволити наших гостей під час їхнього перебування на оселі.

Старші громадяни, які після років тяжкої праці пішли на заслужений відпочинок, будуть мати можливість перебувати на оселі по знижених цінах. Наша молодь має нагоду провести свій вакаційний час у таборах „Золотого Хреста", відкриття якого відбудеться вже 4-го липня цього року. Управа оселі запланувала на цей сезон різні культурно-розвагові імпрези, щоб уприємнити гостям перебування на оселі.

Із набуттям нової посілости почався новий етап в житті оселі ім. Олега Ольжича. Фінансово-господарська комісія при ЦУ ОДВУ, яку очолює інж. Володимир Зуляк, має перед собою нелегке завдання до виконання. У першу чергу, здобуття фондів на сплату мортґеджу, затягненого у зв'язку з купном нової посілости; як теж поступово приступити до дальшої розбудови оселі за виготовленим пляном.

Ці завдання, напевно, будуть виконані, якщо членство ОДВУ симпатики оселі, поселенці та жертвенна наша українська громада своїми фінансовими пожертвами допоможе зреалізувати це шляхетне діло, спрямоване для добра української громади.

В.Яців

Відбулися літературні...

(Закінчення зі стор. 1)

Про літературні вечори М.Хвильового обширні репортажі передали в Україну український відділ „Голосу Америки" з Едмонтону, український відділ радіо „Свобода" з Торонто і міжнародний відділ СБС з Монтреалю, де кореспондентка цих радіопередач мала інтерв'ю з О. Зінкевичем про видання творів М.Хвильового і про діяльність „Смолоскипу". У Вінніпеґу цілий Літературний Вечір був зфільмований.

Всі Вечори були надзвичайно успішні. В деяких місцевостях було більше, а у деяких менше присутніх (в основному через те, що в деяких місцевостях у тому самому часі відбувалися й інші українські імпрези, що було неможливо своєчасно передбачити). Вечори виявили велике зацікавлення творчістю М. Хвильового, його політичними ідеями й кличами. Багато нового й цікавого внесли в розуміння постаті М. Хвильового керівники Вечорів і доповідачі. Неперевершеною рецитаторкою й інтерпретаторкою творів письменника виявилася Марта Гарасовська.

Дохід з усіх Вечорів дав суму 6,853.65 дол. Розхід (оголошення, друк летючок, поштові оплати, подорожі) виносив 1,296.04 дол. Чистий дохід у сумі 5,557.61 дол. призначено на видання 4-го і 5-го томів М.Хвильового та на перевидання 1-го і 2-го томів творів, які цілковито випродані.

Про поворот...

(Закінчення зі стор. 2)

ня на зразках нашої давньої доброї поведінки.

А тим нечисленним, нашим молодим людям, що її не прийняли та намагаються своїми виступами в громадському житті заперечувати її існування — радимо якнайшвидше записатися на один і з тепер модних курсів доброї поведінки.

О—КА

Пам'яті д-ра Романа Клюфаса

Св. п. Роман Клюфас

У понеділок, 29-го березня 1982 року, в Ню Йорку відійшов у вічність на 78-му році життя св. п. доктор права Роман Клюфас, колишній член УВО та многолітній член ОУН, генеральний секретар ЦУ ОДВУ, секретар Крайового комітету Українського Визвольного Фонду в ЗСА, працівник Канцелярії УККА.

До похоронного заведення П.Яреми з'їхалися і зійшлися багаточисленна родина Клюфасів з Америки і Канади, приятелі й знайомі, представники різних українських товариств і організацій, щоб віддати останню прислугу спочилому. Парох української католицької церкви св. Юра у Ню Йорку о. С.Шевчук відслужив панахиду. Інж. Петро Байбак, генеральний секретар ЦУ ОДВУ, попрощав спочилого від Українського Націоналістичного Руху, ОДВУ та їх братніх організацій. Він згадав про невтомну і жертвенну працю покійного на рідних землях і в Америці для добра української справи.

Д-р Володимир Душник, редактор англомовного „Українського Квартальника", попрощав покійного в імені СКВУ і УККА, підкресливши колосальну організаційну його працю у підготовці І-го Конґресу Вільних Українців у Ню Йорку у 1967 році та творчий вклад у працю в УККА на протязі 25-ти років.

Д-р Роман Крупка попрощав покійного від Українського Визвольного Фонду та від Товариства „Дністер", 361-го Відділу УНС, де покійний був членом і головою.

У четвер, 1-го квітня, у церкві св. Юра о. С.Шевчук відслужив поминальну Службу Божу. Довга колона авт виїхала до Пантеону Вічности — на цвинтар св. Андрія у Бавнд Бруку. Гарна весняна погода немов заперечувала ще одну свіжу могилу. Після короткої похоронної відправи над могилою пролунала жалобна мелодія „Видиш, брате мій".

Родина спочилого запросила присутніх на похороні на поминальну трапезу. Отець С.Шевчук виголосив молитву і поблагословив Божі дари. Поминальною трапезою проводив стриєчний брат покійного інж. Олександер Клюфас з Торонто. Сестра св. п. Р.Клюфаса Теодозія Савицька промовляла від осиротілої родини. Омелян Клюфас пригадав про молоді літа свого покійного брата. Гандзя Савицька-Лищак попрощала від молодого покоління ширшої родини Клюфасів. Слова присвяти пам'яті покійного виголосили — Микола Ящук від УНРуху, Степан Селешко від ОДВУ і УВФонду, ред. Я. Гайвас від української громади; проф. Степан Стецик подав свої спомини про співпрацю зі св. п. д-ром Романом на рідних землях і тут, у Ню Йорку, на терені ОДВУ і УККА.

У похоронному заведенні П.Яреми і під час тризни в Бавнд Бруку у пам'ять спочилого переведено збірки на фонд виховання священиків у Юґославії і Польщі та на УВФонд.

Багато провідних осіб із політичного і громадського секторів українського суспільства склало кондоленції вдові Ярославі Клюфас та всім членам родини.

На панахиді, у церкві, на цвинтарі та на тризні були численно представлена українська громада — ред. І.Кедрин, ред. А.Драган, меценас Р.Гуглевич, мґр С. Хеміч, Є. і А. Міляничі, дир. Я. Пастушенко, ред. О. Кузьмович, інж. Р. Рогожа, С. і Д. Косовичі. Прибули численно друзі-націоналісти, щоб попрощати свого ідейного побратима: д-р В.Михайлів, інж. О. Суховерський, ред. Я. Гайвас, проф. С. Стецик, П. Дорожинський, інж. В. Процик, Раїса Куделя, М. і О. Серни, Л. і М.Белендюки, С.Селешко, Р. Крупка, І. Яцишин, К. і П. Кіри, Софія Шуган, А. Прадищук, І. Попіль, М. Ящук, М. Андрейко, інж. Я. Бойдуник, І. Яремчук, П. Байбак.

Степан Селешко

ПРОПУЩЕНО ПРІЗВИЩЕ

В інформації „Вібулася Конвенція УБСоюзу", надрукованій у „Свободі" з 30-го червня ц.р., пропущено у складі новообраного Головного Уряду УБСоюзу, прізвище заступника головного секретаря Мирослава Чаповського. — Ред.

У 25-ліття Фонду Катедр Українознавства (ФКУ)

ФОНД ім. СТЕПАНА І МАРІЇ ХЕМИЧІВ

для студій українїстики в Гарвардському університеті в ділянці політично-суспільних наук.

Шановні Жертводавці

Список ч. 2.

1,100 дол. — інж. Роман Волчук.
1,000 дол. — Степан і Марія Хемичі.
400 дол. — д-р Степан і Марія Ворох.
По 200 дол. — Богдан і Марія Дейчаківські, Іван і Олександра Ковальчук, Іван і Марія Куземські, Олег й Ірена Федишин, д-р Тарас Шеґедин, д-р Володимир і Надія Шкільник.
По 100 дол. — Люба Артимишин, Остап Балабан, д-р Любомир і Арета Ворох, Микола і Люба Галів, Юрій і Марія Гончаренки, інж. Ярослав і Ольга Городецькі, Віра Дейчаківська, Михайло Жупанський, Роман і Ніна Ільницькі, д-р Надія й Ігор Кмета, Оксана і Богдан Кузишин, Параскевія Кучма, д-р Юрій Кушнір, Тарас Ліщинський, Володимир Назаревич, д-р Роман і Ліда Осінчуки, д-р Ярослав і д-р Ірена Падох, проф. Ярослав і Христина Пеленські, д-р Володимир А. Петришин, д-р Володимир і Аркадія Петришин, д-р Мирослав і Люба Прокоп, Богдан і Марія Робак, Ярослав Січинський, Р. і О. Сочинські, Анна і Богдан Тарнавські, д-р Роман і Алла Трохимчук, д-р Іларіон і Лариса Чолган, Теодор Юркевич.
По 50 дол. — Микола і Лідія Бульба, Дмитро Бобеляк, д-р Богдан Ворох, д-р Святослав Ворох, Марія і Роман Гавриляк, Володимир і Богданна Гнатківські, д-р Ірена Гребеняк, Оля Грицак, Орест Дутка, Симон Заблоцький, д-р Мирон Залуцький, Іван Кифор, Юрій і Марія Клос, Атанас і Катерина Кобрин, Б. І. і Ліля Курилко, інж. Мирон Лепкалюк, Леонід Лиман, Василь Мисак, Орест і Марія Мостові, Христина Навроцька, Андрій Пащук, Степан Процюк, Оксана Рак, Ярослав Рубель, Мирослав Смородський, Євгенія Шарко, Микола й Ірена Шпетко, Марта Л. Ярош.
30 дол. — Роман Лехіцький.
По 25 дол. — Марія Домарадська, Михайло Філ, Петро Шиприкевич.
20 дол. — Володимира Михайлова.

Збіркову акцію продовжується. Пожертви просимо слати на адресу:

UKRAINIAN STUDIES FUND
Harvard University
1583 Massachusetts Ave. • Cambrige, Mass. 02138

Нема то як на Союзівці!

Оселі Українського Народного Союзу в Кетскильських горах біля м. Керґонксон, Н. Й.

ВІДКРИТТЯ ЛІТНЬОГО СЕЗОНУ

П'ЯТНИЦЯ, 2-го ЛИПНЯ 1982 р.
Год. 10-та веч. — ЗАБАВА *при звуках оркестри* **Аліка Худолія** *і* **Дорка Сенчишина**

СУБОТА, 3-го ЛИПНЯ 1982 р.
Год. 8;30 веч. —
Сольоспів — **Микола Фабрика**
Фортепіяно — **Ірина Фабрика**
Конферансьє — **Аня Дидик**

Год. 10-та веч. — ЗАБАВА
при звуках оркестри **„Темпо"**

НЕДІЛЯ, 4-го ЛИПНЯ 1982 р.
Год. 8:30 веч. — СПЕЦІЯЛЬНА ПРОГРАМА
з нагоди **ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ** *у виконанні:*
Нусі Мартинюк, Картера Мк Адамса *і* **Сяні Тромси**
Конферансьє — **Аня Дидик**

Год. 10-та веч. — ЗАБАВА *при звуках оркестри* **Аліка Худолія** *і* **Дорка Сенчишина**

Велика холоджена заля „ВЕСЕЛКИ"
Тел. Союзівки — (914) 626-5641

5-го червня ц. р. у м. Сан Дієґо, Каліфорнія, померла на 85-му році життя

бл. п.

ЛІДІЯ НИКИФОРІВНА ГАДЗЯЦЬКА

Родом із м. Вінниці на Поділлі, разом із мужем Миколою стала під прапор визвольної боротьби УНР. Писар військового постачання, інженер-хемік Подебрадської Академії, невтомна громадсько-церковна діячка.

•

Висловлюємо глибоке співчуття сотникові інж. Миколі Гадзяцькому і всім близьким Покійної.

УПРАВА І СЕСТРИЦТВО СВ. ПОКРОВИ, Сан Дієґо, Каліф.

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Марини Приходько (з дому Олесіюк)

яку похоронено 26-го червня 1982 р. на цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж., Родичі та Друзі Покійної

ЗАПОЧАТКУВАЛИ ЗБІРКУ НА ВИДАННЯ ЇЇ ТВОРІВ.

Подаємо початкову листу жертводавців і закликаємо зацікавлених у вшануванні пам'яті Марини Приходько висилати пожертви на ім'я ГАЛИНИ МАЙСТРЕНКО, 281 Wilder Avenue, Staten Island, N.Y. 10306

М. і П. Крамаренко	$50.00	М. Задоянна	$20.00
А. і П. Лимаренко	30.00	О. Буревій	50.00
А. Олесіюк	100.00	М. і І. Коць	50.00
С. і І. Десяк	10.00	А. Мірошниченко	10.00
Л. і Г. Майстренко	50.00	Д-р Н. Ворончук	10.00
О. і І. Федишин	30.00	Т. Олесіюк	25.00

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, дня 7-го травня 1982 року відійшов у Вічність

наш Найдорожчий ТАТО, ДІДО І ПРАДІДО

бл. п.

о. ПЕТРО ПОДОЛЯК

Цим висловлюємо нашу подяку Всім, що віддали останню пошану Покійному та своєю участю в похоронних відправах віддали Йому останній поклін.

В першій мірі складаємо щиру подяку Преосвященнішому Владиці Кир Робертові з Філядельфії за його достойну участь в похоронах, які він очолив і за прощальне слово над домовиною Покійного.

Сердечно дякуємо співслужителям похоронних обрядів Всечеснішим Отцям: о. деканові Іванові Лазар, пароховї з Dearborn Heights, Mich.; о. Ігуменові Бернардові Панчук, ЧСВВ, пароховї з Hamtramck, Mich.; о. Константинові Височанський, ЧСВВ, пароховї з Warren, Mich.; о. В. Рухий, пароховї з Dearborn, Mich.; о. Петрові Галадза з Chicago, Ill.; о. Йосифові Шарий, пароховї з Detroit, Mich.; о. Сергієві Фединяк, ЧСВВ; о. Дмитрові Височанський, ЧСВВ; о. Себастянові Саболь, ЧСВВ; о. Авраамові Міллер, ЧСВВ; о. Іларіонові Бенедік, ЧСВВ.

Спеціяльну подяку складаємо о. деканові Іванові Лазарові і о. Ігуменові Бернардові Панчукові за те, що вони трудилися організацією похоронів.

Отцеві Константинові Височанському дякуємо за це, що він заосмотрив Покійного Святою Тайною Єлеопомазання і який часто відвідував Покійного під час недуги в шпиталі разом з о. Дмитром Височанським.

Висловлюємо рівнож щиру подяку школі Сестер Василіянок у Hamtramck, Mich., її Управителям, Учителям та Учням за їх милу участь в Похоронній Службі Божій.

Сердечно дякуємо також д-рові Іванові Смалеві, лікареві з Detroit, Mich., за його посвяту і милосердну опіку в довгій недузі Покійного.

Дякуємо теж всім Знайомим і Приятелям і бувшим Парохіянам Покійного, які для вшанування Його пам'яті зложили пожертви на Служби Божі і щедрі датки на суспільні і церковні цілі.

Ще раз дякуємо Всім, що прибули на тризну після похоронів і Всім, що висловлювали нашій Родині теплі слова співчуття.

Дякуємо за молитви. Нехай Господь Бог обдарує Вас всіх щедрими ласками.

Щире Спасибіг.

Смутком прибита

РОДИНА

Дайте змогу вашим дітям провести незабутні вакації на Союзівці

КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА
ДЛЯ МОЛОДІ, 1 — 14-го СЕРПНЯ 1982 р.

- Курси заплановані з метою розвинути зацікавлення та поглибити знання українознавчих предметів (мови, літератури, географії, історії, культури), навчання цих предметів відбуватиметься під наглядом спеціялістів у даних ділянках.
- В програмі також включені гостинні виступи науковців та мистців з Америки й Канади.
- Студенти матимуть можливість скористати з різноманітної програми концертів і виставок, які відбудуться під час **СВЯТКУВАННЯ МОЛОДІ** в тому самому часі.

ХАРЧУВАННЯ І ПРИМІЩЕННЯ $200.00.

Просимо виповнити та вислати долішню частину на Союзівку:

SOYUZIVKA
Ukrainian National Ass'n Estate
Kerhonkson, N. Y. 12446

Ім'я й прізвище

Адреса

Тел

Дата народження

Вступайте в члени УНС!

Стрия квітучі береги...

Хоч сотня учасників чергової товариської зустрічі стриян, що відбулася шостого червня ц.р. в залях Пластового дому в Ню Йорку, не відспівала свого регіонального гимну „Крилець, крилець сокола дай", центральною темою якого є Стрия-річки береги, то,без ніякого сумніву,зустріч виконала намічене завдання: відновила давні зв'язки й віжсвіжила спомини днів молодости.

Відкриваючи зустріч, колишній стрийський адвокат Ярослав Падох пригадав цю сорокову територіяльну мозаїку, що їй на ім'я Стрийщина, яку з минулого сторіччя творили галицькі повіти долинський, болехівський, скільський, стрийський, жидачівський, журавенський й миколаївський (над Дністром).

Несуцільна ані під географічним, ані антропологічним оглядом, ця простора провінція, яка відіграла визначну ролю у житті західньо-українських земель, була твором судово-адміністраційного характеру. Не диво, що ще досі підносять свої права до значної її частини племінно означені сусіди бойки.

Начальним городом Стрийщини є місто Стрий, положене над рікою тієї ж назви, яке виявляло подиву гідну громадську активність й національну свідомість й нерідко конкурувало на деяких ділянках зі Львовом. В ньому народився жіночий рух і в ньому відбулося перше жіноче віче 1891 року та вийшов перший жіночий альманах „Наша Доля" під проводом Н. Кобринської.

Стрий був одним із найактивніших осередків УБО, ОУН, Пласту і „Соколів"; там зорганізувалися УСС й там виходило біля 12-ти українських газет. Звідти вийшов і славний „Маслосоюз". Оточений панорамою близьких Карпат Стрий і його околиця були й є шматком України, який не легко забути. Тільки послухаймо опис їх невідомого автора, що до нього музику написав композитор В.Матюк:

„Крилець, крилець сокола дай,
Полину, злечу в рідний край,
Де рідна хата наче в віночку,
Сади довкола, гори,горбочки
Стрия квітучі береги,
Ліси, діброви, гай, луги,
А верхи гір сягають зір."

Хоч і без „Крилець сокола..." спомини й туга за цим далеким раєм притягнули на зустріч чимало стриян. Вітаючи їх, ведучий зустрічю, назвав з-поміж них п-і Залеську, дружину улюбленого стрийського гімназійного професора св.п. Тадея Залеського з донькою проф. Лярисою Залеською; мгр Євгенію Цісик, дружину не менш любленого професора гімназії й директора української семінарії у Стрию Омеляна Цісика; мгр Ірену Винницьку-Пеленську, головного редактора збірника „Стрийщина" і її сестру й помічницю проф. музики Дору Винницьку-Добрянську; радника одного зі судів Стрийщини д-ра Василя Палідвора й його дружину; проф. Остапа Савчинського, видавця й редактора журналу, присвяченого Стрийщині, „Квітучі береги", з дружиною. Тепло привітав та кож гостю, яка часто пластувала в Стрийщині та по її „горах і горбочках", мгр Уляну Старосольску, яка, продовжуючи піонерське діло „стриянки" Наталії Кобринської, є редактором жіночого журналу на поселеннях „Наше Життя" у Ню Йорку.

Також представив ведучий програмою господарів зустрічі та відданих діячів Комітету Стрийщини д-ра Миколу Ценка, голову; секретарку Стаху Мілянич, касира Лева Штинду, імпрезову референтку та господиню зустрічі Володимиру Падох, співредактора „Стрийщини" мгра Клемента Баб'яка і згаданого вже проф. О. Савчинського.

Вони інформували присутніх про працю Комітету, його фінанси, а особливо про стан підготови до друку збірника „Стрийщина". У їх звітах, як звичайно у житті, з оптимізмом тісно помішався песимізм. Хоч за словами редакторки цього видання, 50 відсотків книжки, яка вийде в двох томах, на приблизно 1,200 сторінках друку, вже зложено, а 25 відсотків вже скаладаються, проте деякі статті ще не закінчені, в тому одна з найважливіших—історія Стрийщини.

Вислови турботи за завершення цього вже понад десятирічного діла, пов'язалися зі щирим побажанням співробітникові збірника проф. Л.Шанковському повороту до повного здоров'я й працездатности після важкої недуги. Присутні погоджувалися у тому, що постійне зменшування числа активних стриян, інфляція й вимоги договору з друкарнею виключають дальші проволікання у виданні книжки.

З дбайливістю комітет зустрічі приготував мистецько-розвагову програму. Її осередком був виступ молодої пари мистців: скрипаля Мелянії Купчинської, внучки активної діячки в Стрийщині, Цесі Юрків, замужем Дибайло, та Лорейн Росореї, піяністки. Обидві вони виявили себе дозрілими мисткинями й здобули дуже тепле признання.

Вони виконали твір стриянина М.Танського „Отче наш", який склав його і прислав з далекого Заходу спеціяльно для зустрічі з побажанням ним розпочати зустріч. Після цього були виконані Лисенка „Українська рапсодія" та Крайслера „Віденський каприс".

Присутня на зустрічі професор музики й колишня концертова скрипачка Дора Добрянська висловила надію, що обидві концертанки, а зокрема скрипалька, дають надію на високі осяги, виявивши добре поставлену техніку гри, прецизійну інтонацію і відчуття музичної фрази.

Дуже успішним був також виступ бандуристів студентського ансамблю Школи кобзарського мистецтва Лідії Чорної, Марка Івасикова і Лілі Опанащук, під керівництвом Юліяна Китастого. Вони відіграли українські народні пісні й танки, менует Баха та на додаток—коломийки. Особливо сподобалася пісня „По садочку", яку при бандурі гарними голосами відспівали обидві бандуристки.

Потім свої спомини з підпільного побуту в Стрийщині прочитав проф. О.Савчинський, а М.Сірий з гумором оповів фрагменти недавньої конвенції УНСоюзу й прочитав гумореску талановитого гумориста-стриянина Миколи Костки-Понятовського. На жаль, з приводу недиспозиції виступ стриянина, відомого оперного співака Андрія Добрянськго (він же син Дори Добрянської) та Томи Гринькова відпали з програми.

Програму, яка відбувалася при заставлених столах, доповнила розгра... карти ни мисткині-стриянки Слави Гнатів та кераміки Слави Ґеруляк й мистецько вишитої подушки, подарованої Анною Натиною. Розпродувано на зустрічі також свіжовидану збірку гумору покійного стриянина інж. Юліяна Гошовського.

Закінчуючи зустріч,її учасники дуже тепло подякували паням, які її зорганізували: Володимирі Падох, Іванні Клим, Ользі Качмарській. Софії Серафин, докторовій Політило, Володимирі Савчинській, Мотрі Мілянич, Надії Попель й Ірені Котович. Після зустрічі відбулося засідання управи Комітету Стрийщини, на якому між іншим схвалено невідхильно закінчити друк збірника „Стрийщина" до кінця цього року й восени цього року відбути в Ню Йорку загальні збори й вибори нової управи.

Н.Н.

Т-во СВ. СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

ПОВІДОМЛЯЄ:

на ПАТРІЯРШИЙ ФОНД зложили:

ІУ — 82

по 100.00 дол. д-р Таїса Лучаковська-Венк (в пам'ять бл.п. о.Крилошанина Івана Лебедовича і бл.п. д-ра Мирослава Навроцького), д-р Роман і Лідія Смик, Евгенія Кохан (в першу річницю смерти Мужа бл.п. Миколи Кохана).

по 50.00 дол. Йосиф Губчак, Стефан і Ольга Ульчак Стефан, Марія і Андрій Заплатинський (замість квітів на могилу бл.п. мґра Леонтія Крушельницького), Стефан Марія і Андрій Заплатинський (замість квітів на могилу бл.п. інж. Дмитра Кузика), д-р Юрій Старосольський, Ксеня Старосольська,

30.00 дол. Анна Ткач (пожертва Отцям Студитам),

по 25.00 дол. Емма Послушна з Родиною (в першу річницю смерти Мужа і Батька бл.п. Василя Послушного), Володимир Дибайло (замість квітів на могилу бл.п. інж. Романа Карамана),

20.00 дол.Іван Левончук,

З нагоди 90-Ліття Уродин Блаженнішого Патріярха Йосифа на Патріярший Фонд зложили:

1,000.00 дол. Богдан і Юлія Вертипорох,
200.00 дол. Антін і Ірена Бачмага,
20.00 дол. Андрій і Катерина Бук,

Збірка з нагоди 90-Ліття Уродин Блаженнішого Патріярха Йосифа в Бріджпорт Конн. - передав о. Ярослав Шуст.
зложили:

500.00 дол. Марійська Дружина,
100.00 дол. о. Я.Шуст,
по 50.00 дол. І.Р.Гайда, Відд. Союзу Українок, В.О.Сусла,
75.00 дол. Відділ „Провидіння",
40.00 дол. Б.М.Романів,
по **25.00** дол. Д.Стахів, Відділ Укр. Конґр. Ком., Відділ. Укр. Нар. Союзу,
по **20.00** дол. Н.А.Басюк, Мх.В.Якимець, Р.Якимець, Р.К.Якимів, В.М.Пелещук, О.О. Пендаківський, С.Волянський,
по **10.00** дол. В.С.Бабій, П.Бойчук, В.М.Болоний, В.М. Цап, О.М.Ґерич, В.М.Іщишин, В.Я.Ковач, В.С.Максимюк, І.К. Ромах, Т.М. Ромах, Т.М.Сливінський, Р.М.Стець, В.Н.Шуст, С.А.Тарасюк,
по **5.00** дол. М.Андрейко, Мх.Ю.Бурий, М.Чубатий, І.І. Хомяк, С.П.Гнатюк, М.М.Івашків, Т.Кравчик, В.М.Макійчик, М.С.Максимюк, І.Е.Снігур, Ю.М.Сокора, Я.Л.Шумигора, І.М.Захарко, М.С.Заяць,
4.00 дол. Я.Гура,
3.00 дол. С.Ю.Пиців,
по **2.00** дол. І.А.Гомик, О.В.Гомик, Т.А.Комар, А.Копито, М.О.Литвин, Р.Окрепкі, Д.Ріфун,
1.00 дол. С. Й. Осос,
1,054.12 дол. - Базар у Філядельфії 4-го квітня 1982.

45.00 дол. Листа ч.1605 - Коляда у Філядельфії - збірщики: Осип Петрович і Іван Кантор.

Листа ч. 1545 - збірка у пам'ять бл.п. Михайла Гайдука - у Філядельфії - передав інж. Юліян Головчак.
зложили:

100.00 дол. Володимир і Олена Горбовий,
25.00 дол. Я. і М.Раковські,
по **10.00** дол. інж. Юліян і Олена Головчак, Володимир і Марія Януш, Родина Ковалишин,
5.00 дол. Іван Ракочий,

Листа ч. 1214 (І частина) - переслав Роман Король з Доббс Фери, Н.Й.
зложили:

50.00 дол. Ростислав Соневицький (Йонкерс)
20.00 дол. Остап і Богданна Винник,

У пам'ять бл.п. Дмитра Кузика зложили в Трентоні, Н.Дж.:

25.00 дол. Володимир і Кекилія Дибайло,
20.00 дол. д-р Мирослав і Марія Лабунька,

Пожертви з Портленд, Ореґон - передав д-р Роман Осінчук.
зложили:

100.00 дол. Богдан і Параня Максимюк,
20.00 дол. Том Клим,
15.00 дол. Мери Повелл,

Пожертви Сіеттел Вашінґтон - передав д-р Роман Осінчук.
зложили:

по **100.00** дол. Володимир Клос, Стефанія Шнайдер,
50.00 дол. Орест і Надіна Даниш,

Укр.Патр. Товариство в Сиракюзах, Н.Й. - Збірка з похорону бл.п. Івана Пігуляка - збірщик Петро Башуцький, переслав д-р Святослав Клюфас
зложили:

20.00 дол. д-р Святослав і Галина Клюфас,
по **10.00** дол. Василь і Катерина Будзяк, Антін і Пелагія Дацко, Анна Лазарів, Богдан Тимяк,
по **5.00** дол. Михайло Адамчак, Михайло Бобецький, Петро Башуцький, Теодор Бонтабик, Олекса Бриндзя, Осип Гриців Іван Волошин, Орест Грицик, Стефан Грицик, Микола Ґавур, Микола Ґоджак, Михайло Гриб, Онуфрій Грипа, Стефан Дуник, мґр Микола Дупляк, Омелян Єней, Теодор Іванів, Михайло Каній, Михайло Когут, Йохим Костюк, Ілько Кунцьо, Стефан Купровський, Василь Лебедь, Петро Луцишин, Василь Лазарів, Ілько Миґдаль, Евстахій Машталір, Микола Павлів, Павло Пічкур, Григорій Пікулецький, Микола Проскуренко, Василь Равлінко, Стефан Рикуляк, Іван Рись, Григорій Свєнціцький, Евген Тишко, Ярослав Трач, Іван Тимчій, Василь Фенцор, Матвій Шкорута, Тимко Шоробура, Михайло Шевчук, Олекса Шевчук, Михайло Щурик, Іван Щербаневич.

Укр.Патр.Товариство, Відділ в Сиракюзах, Н.Й. - Збірка з похорону бл.п. Михайла Голя - збірщик Микола Ґоджак, переслав д-р Святослав Клюфас.
зложили:

10.00 дол. Іван Поливчак,
по **5.00** дол. Григорій Базар, Петро Башуцький, Олекса Бриндзя, Дмитро Винарчик, Степан Гнатів, Анна Голь, Іван Голь, Микола Голь, Петро Голь, Михайло Гриб, Орест Грицик, Стефан Грицик, Микола Ґоджак, Пелагія Дацко, Роман Данилюк, Розмері Динька, Омелян Єней, Михайло Зарічний, Павло Карпишин, Михайло Когут, Іван Козуб, Степан Купровський, Богдан Кочоровський, Володимир Кочоровський, Петро Кочоровський, Василль Луцак, Стефан Луцак, Петро Луцишин, Евстахій Машталір, Ілько Мигдаль, Микола Павлів, Григорій Пікулецький, Микола Проскуренко, Іван Пиндус, Павло Пічкур, Василь Равлінко, Михайло Прибила, Степан Рекуляк, Михайло Рущак, Григорій Свенціцький, Микола Семенишин, д-р Мирон Ткач, Павло Ткач, Михайло Шевчук Богдан Шоробура, Тимко Шеребура, Евген Тишко, Григорій Гучко, Василь Фенцор,

Листа ч. 1104 - Збірка замість квітів на могилу бл.п. інж. Дмитра Кузика у Вашінґтоні - зібрав і переслав Володимир Процінський.
зложили:

25.00 дол. інж. Стефан і Люба Процик,
по **20.00** дол. Володимир і Емілія Процінський, д-р Орест і Аня Гаврилюк,
15.00 дол. інж. М.Р. Ніліців,
по **10.00** дол. Богдан Козак, д-р Лярисса Фонтана, Богдан і Таня Ясінські, І. і М.Ставничі, інж. І. і У.Сось,
по **5.00** дол. мґр. Ол. Дражньовський, Олекса Когутяк, Остап Зенюк, д-р Старосольський, мґр Ігор Ґавдяк, інж. Ігор Проциняк, д-р Евген Ґіль, д-р Т.Воробець, Михайло Бохно, інж. М.Захарченко,
1.00 дол. Софія Галушка,

Листа ч. 1105 - збірка замість квітів на могилу бл.п. д-ра Юрія Городиловського у Вашінґтоні - зібрав і переслав Володимир Процінський.
зложили:

по **25.00** дол. д-р Яромир і Христя Оришкевичі, д-р Ярослав і Богданна Ґелета,
20.00 дол. Володимир і Емілія Процінські,
10.00 дол. Богдан і Таня Ясінські,
5.00 дол. д-р Орест і Анна Гаврилюки,

Листа ч. 1338 - збірка Укр.Патр.Товариства Відділ в Джерзі Сити, Н.Дж. - переслав Володимир Білик.
зложили:

100.00 дол. Надгусонська Округа-Джерзі Сити і Байон-Відділів УНСоюзу,
по **20.00** дол. Григорій Бура, Йосиф Зубрицький,
18.00 дол. Стефан Білик і Марія Шеремета,
10.00 дол. Микола Шеремета,

Укр.Патр.Товариство - Окружний Осередок Відділів Пітсбург та Західня Пенсильвенія - Збірка замість квітів на могилу Мами і Тети бл.п. Христини Федчишин - зібрав Микола Сивий переслав інж. Сидір Тимяк.
зложили:

по **25.00** дол. Микола і Іванка Сивий, Теодозій Сивий, Джон Лепут,
20.00 дол. Мері Сімек,
15 дол. Чарльс Клайн,
по **10.00** дол. Андрій і Марія Ґерманський, Михайло і Гізеля Баран, інж. Михайло і Таїса Корчинський, Анна Косоаняк і доня Леся, Іван і Анна Отчич, інж. Сидір і Марія Тимяк, Пані Стевен Остряб, Володимир і Дарія Завадович,
по **5.00** дол. Стефан і Марія Зорій, Гелен Вozняк, Михайло і Галина Міщук, Текла Новак, Михайло і Надія Морозович,

Листа ч. 1571 - Збірка замість квітів на могилу бл.п. Петра Смородського зібрав і переслав Модест Кливак.
зложили:

50.00 дол. АПЕКС (Пассайк) збірка,
20.00 дол. Марія Бакалець, (Пассайк),
5.00 дол. Ліда Кобзар (Кліфтон).

Збірка замість квітів на могилу бл.п. Марії Клюфас в Лінколн, Р.І. - зібрав і переслав д-р Богдан Кузьма.
зложили:

по **25.00** дол. д-р Г. і Л.Бурбело, д-р Тарас і І. Ганушевські, д-р Іван Дідюк, д-р Іван і А.Кузики, д-р Ярослав і Ніна Коропеі, мґр А. і А.Юзьвяки, д-р М. Яцух, д-р Богдан і Таїса Кузьми,

Товариство Свята Софія - Комісія Патріяршого Фонду - складає щиру подяку усім Вельмишановним збірщикам і жертводавцям

Всі датки на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна відтягати від податку:

IRS No. 23-74380645

Чеки просимо виписувати на:

St. Sophia Religious Assoc. — Patriarchal Fund

та пересилати на адресу:

7911 Whitewood Rd., Philadelphia, Pa. 19117

У списку жертводавців на Патріярший Фонд ІУ-82 (за березень ц.р.) поміщеним у „Свободі" 9-го червня, при збірці Українського Патріярхального Товариства в Гемпстед, Н.Й. помилково пропущено ім'я пана Юрія Штогрина, при вичислюванні колядників, що займалися збіркою на Патріярший Фонд. - Перепрошуємо за недогляд.

НАЙБІЛЬШ АКТИВНИЙ ЧАС БУДІВНИЦТВА У літніх місяцях в Ню Йорку та околиці стоїть перед великою загрозою. Один із головних провідників будівничої юнії ч. 282 Джан А. Коді матиме у липні процес за хабарництво в будівельних підприємствах. Рівночасно юнія, яку він очолює, погрожує страйком. Якщо до такого дійде, тоді будівельні праці зовсім припиняться так в Ню Йорку, як і довкола нього.

СЛУХАЙТЕ
РІДНІ АКОРДИ
УКРАЇНСЬКУ РАДІОПЕРЕДАЧУ
З РАДІОСТАНЦІЇ WPOW — 1330 AM
З НЮ ЙОРКУ КОЖНОЇ НЕДІЛІ
о год. 5:30 по полудні

На СОЮЗІВЦІ
КУРСИ — ДЛЯ ПОЧАТКУЮЧИХ ТА ЗААВАНСОВАНИХ СТУДЕНТІВ ТАНКУ:

18-31-го липня
Курси стилізованих українських танків
Веде *Стефанія Антоняк-Чаплинська*

15-28-го серпня
Курси українських народних танків
Веде *Петро Марунчак*

Харч і приміщення $170.00
Навчання $50.00

Просимо зголошуватися на адресу СОЮЗІВКИ:
SOYUZIVKA UNA ESTATE
Foordemoore Rd. • Kerhonkson, N.Y. 12446
(914) 626-5641

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

ВІДБУЛИСЯ СПОРТОВІ ТУРНІРИ НА ВОСЬМОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ФЕСТИВАЛІ

Голмдейл, Н.Дж. — У суботу, 19-го червня ц.р.,з великим успіхом пройшов 8-ий з черги Український Фестиваль в Ґарден Стейт Артс Центрі в Голмдейлі. у різнорідних програмах якого взяло участь разом коло 10,000 осіб. Велике число любителів спорту — відбиванки і копаного м'яча, було свідками цікавих та емоційних ігор, турнірів у згаданих ділянках за пам'яткові трофеї Фестивалю. Спортові програми розпочалися о годині 10:30 ранку і закінчилися, згідно з пляном, в 4:30 по полудні, тобто перед вечірньою головною програмою.

ВІДБИВАНКОВИЙ ТУРНІР ЖІНОЧИХ ДРУЖИН

У цьому турнірі взяли участь чотири спортові дружини - три американські і єдина українська, якою була І-ша дружина УСВТ „Ч.Січ". До речі, до турніру були запрошені теж українські дружини з Філядельфії, Па., і Йонкерсу, Н.Й., на жаль, вони не виявили бажання взяти участь. Змагання звітового турніру пройшли круговою системою; І-ша дружина УСВТ „Ч.Січ" перемогла усіх своїх суперниць і цим самим здобула звання першуна і великий трофей Фестивалю. Індивідуальні нагороди найкращої змагунки турніру здобула Сузанна Кузинська, а найкращої викладачки — Люся Тицька, обидві з „Ч.Січ". Нагороду за друге місце здобула американська відбиванкова дружина „Мейплс", з якої індивідуальні трофеї найкращої стиначки і за найкращі серви здобули, відповідно,Керен Швайцер і Дотті Вілярдо.

Кінцевий показник табелі ігор:

УСВТ „Ч.Січ" Нюарк В.К.
„Мейплс" Савт В.Л.
„Мейплс" Савт Орандж В.К.
Мейплвуд Лівінгстон В.К.

У чоловічій групі відбулися єдині змагання, в яких білоруський відбиванковий клюб переміг збірну Північного Ню Джерзі 3:2 сетами. Обидві дружини були нагороджені пам'ятковими трофеями Фестивалю.

ТУРНІР КОПАНОГО М'ЯЧА

У турнірі змагалися чотири дружини круговою системою 2 х 20 хвилин. Перша зустріч турніру між дружинами СК „Кугарс" (вихованці середньої школи Коламбія Мейплвуд, тренер Євген Чижович) і дружиною старших юнаків УСВТ „Ч.Січ" закінчилася ремісовим вислідом 5:5. Провідниками дружини „Ч.Січ" були Андрій Ґбур і Богдан Кравчук. У других змаганнях дня УСК Ню Йорк переміг УСВТ „Ч. Січ" І вислідом 3:2. В дальших іграх „Ч.Січ" перемогла „Ч.Січ" II 8:5, „Куґарс" - УСК 4:3. „Кугарс" - „Ч.Січ" І 5:1 і УСК - „Ч.Січ"II 6:2. Провідником УСК-у Ню Йорк був С. Коваленко, провідником „Ч.Січі"І — Анатолій Охрименко.

Кінцевий показник табелі ігор:

СК „Куґарс" Мейплвуд	5:1
УСК Ню Йорк	4:2
УСВТ „Ч.Січ"І	2:4
УСВТ „Ч.Січ"II	1:5

Великий трофей і менші індивідуальні вручено дружині „Куґарс", трофей за друге місце вручено провідникові УСК-у. Індивідуальний трофей найкращого змагуна турніру здобув змагун УСК-у Бетіно. Усі змагуни турніру одержали вільні квитки на головну концертову програму Фестивалю. Суддював в усіх змаганнях професійний суддя ЮСФА Михайло Сергіїв. У загальному спортова програма Фестивалю пройшла чітко й успішно, і нею були вдоволені численні глядачі й любителі обидвох ділянок спорту. Усі дружини і їх провідники заздалегідь заповіли свою участь у спортовій програмі наступного 9-го Українського Фестивалю, який відбудеться у 1983 році.

НОВІ УСПІХИ ТЕНІСИСТІВ УСВТ „Ч.СІЧ"

В першій рунді тенісового турніру за першенство Ню Джерзі Данило Нагірний переміг Дру Мальдонадо 6:1, 6:1 і цим самим закваліфікувався до дальших ігор. Люба Матківська, багатократна першунка середньої школи Милбурн і УСЦАК, колишня учасниця, а пізніше інструкторка Спортової Школи УСВТ „Ч. Січ", була прийнята на студії в університет Віллянова де вже навчається її сестра Зеня з такими ж осягами як і Люба. Обидві сестри, активні змагунки УСВТ „Ч.Січ", репрезентуватимуть цей університет у тенісовому сезоні вищих шкіл.

● РОЗШУКИ ●

БУВША ВЧИТЕЛЬКА
села Сновичі, Золочівського повіту шукає
КОГОСЬ З ЦЬОГО СЕЛА.
Прошу дзвонити "collect", на ч. (602) 246-8127 або написати листа на адресу:
DORA BAKOVYCH
714 West Luke Avenue
Phoenix, Arizona 85013

● РІЗНЕ ●

Sponsor wanted
For TV Cable Programs
Coast to Coast
(212) 757-2745

Need publicity?
Hire a Press Agent
all Media Coverage
(212) 757-2745

Models & Talent for
TV-FILM-EXTRAS-STAGE
Commercials, Advertising,
Publicity Service Agency
(212) 757-2745

■ REAL ESTATE ■

ELLENVILLE AREA
5 garden apts. on 3 acres in very good condition, good return. Low rate mortgage by owner. For info. call:
(212) 932-1644,
or (914) 647-5250

A. E. SMAL & Co.
REAL ESTATE & INSURANCE
1733 Springfield Avenue
Maplewood, N.J. 07040
(201) 761-7500

Приймає всі роди забезпечення, зокрема: на особові і вантажні авта та мотоцикли; від вогню, від відповідальності і бонди на життя і акцидентові поліси.

Продає і приймає на продаж нерухомості в Мейпелвуді, Ірвінгтоні та всіх доокопичних місцевостях.

●FUNERAL DIRECTORS●

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222